

XIV legislatura · quart període · sèrie P · número 85

Ple del Parlament

Sessió 41, primera reunió, dimarts 22 de novembre de 2022

Vicepresidència primera en funcions de presidenta, H. Sra. Alba Vergés i Bosch

Sessió 41.1

La sessió s'obre a les tres de la tarda i tres minuts. Presideix la vicepresidenta primera en funcions de presidenta, acompanyada de la vicepresidenta segona, el secretari primer, el secretari tercer i el secretari quart. Assisteixen la Mesa el lletrat major en funcions de secretari general i el lletrat Mario Núñez Martínez.

Al banc del Govern seuen la consellera de la Presidència, el conseller d'Empresa i Treball, el conseller d'Educació i la consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Preguntes amb resposta oral.
2. Proposició de llei d'implantació del programa trilingüe d'alternança de llengües i del programa de capacitació intensiva en llengua anglesa per a docents (tram. 202-00043/13). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat de totalitat i votació de les esmenes a la totalitat (text presentat: BOPC 314, 16).
3. Proposició de llei de modificació de l'article 8 de la Llei 5/2020, del 29 d'abril, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient, amb relació al fons de transició nuclear i la creació de l'òrgan de govern (tram. 202-00051/13). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta de tramitació directament i en lectura única davant el Ple (text presentat: BOPC 425, 11).

4. Proposta de resolució sobre l'exercici del dret de petició davant el Parlament Europeu amb relació al ciberespionatge polític per mitjà del programari Pegasus (tram. 250-00875/13). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar i Grup Parlamentari d'En Comú Podem. Debat i votació de la proposta de resolució i, si escau, de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 433, 16).
5. Procediment per a designar tres membres del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic (tram. 284-00007/12). Junta de Portaveus. Designació.
6. Interpel·lació al Govern sobre energia, biodiversitat i canvi climàtic (tram. 300-00251/13). Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar. Substanciació.
7. Interpel·lació al Govern sobre el grau de compliment de la Llei 16/2017, del canvi climàtic (tram. 300-00247/13). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació.
8. Interpel·lació al Govern sobre el balanç de les polítiques de lluita contra la corrupció (tram. 300-00245/13). Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació.
9. Interpel·lació al Govern sobre els privilegis dels polítics separatistes (tram. 300-00252/13). Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Substanciació.
10. Interpel·lació al Govern sobre la situació del mercat laboral (tram. 300-00249/13). Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Substanciació.
11. Interpel·lació al Govern sobre el Servei d'Educació de Catalunya (tram. 300-00250/13). Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Substanciació.
12. Interpel·lació al Govern sobre el desplegament de la Llei 17/2020, de modificació de la Llei 5/2008, del dret de les dones a erradicar la violència masclista (tram. 300-00244/13). Grup Parlamentari d'En Comú Podem. Substanciació.
13. Interpel·lació al Govern sobre l'abordatge de les violències sexuals (tram. 300-00246/13). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Substanciació.

14. Interpel·lació al Govern sobre l'accessibilitat al sistema públic de salut (tram. 300-00248/13). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació.
15. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la publicitat institucional (tram. 302-00207/13). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació.
16. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les prioritats del conseller de Salut (tram. 302-00208/13). Grup Parlamentari d'En Comú Podem. Debat i votació.
17. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el desplegament de l'economia de l'hidrogen verd (tram. 302-00209/13). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Debat i votació.
18. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el planejament urbanístic al Camp de Tarragona (tram. 302-00211/13). Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar. Debat i votació.
19. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les mesures per a combatre la violència masclista (tram. 302-00212/13). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació.
20. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la gestió del Departament d'Interior (tram. 302-00213/13). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació.
21. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les mesures previstes per a reduir o suprimir l'impost sobre la renda de les persones físiques i l'impost sobre successions i donacions (tram. 302-00210/13). Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació.
22. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'ús social del català (tram. 302-00214/13). Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Debat i votació.
23. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la sobirania energètica i les seves conseqüències socioeconòmiques (tram. 302-00215/13). Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Debat i votació.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Diputats, diputades, comença la sessió plenària.

Abans d'iniciar l'ordre del dia, els recordo que la llista de preguntes a respondre oralment en el Ple està inclosa en el dossier del Ple. D'acord amb l'article 164 del Reglament, se substanciaran demà al matí, a les 9 hores, tal com figura al primer punt de l'ordre del dia d'aquesta sessió plenària.

També els comunico que, per a la sessió plenària d'avui, cinc diputats han delegat el seu vot.

Compliment de la Moció 111/XII, sobre les operacions de rescat a la Mediterrània i les polítiques d'acollida de migrants

D'acord amb el que estableix la Moció 111/XII, del Parlament de Catalunya, sobre les operacions de rescat a la Mediterrània i les polítiques d'acollida de migrants, els informo que, segons les dades oficials de l'Organització Internacional de les Migracions, des de l'inici d'aquest any hi ha un total de 1.928 víctimes mortes i desaparegudes a la Mediterrània.

Interpel·lació al Govern sobre energia, biodiversitat i canvi climàtic

300-00251/13

Iniciem, doncs, amb el sisè punt de l'ordre del dia, que és la interpel·lació al Govern sobre energia, biodiversitat i canvi climàtic, presentada pel Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar. Per exposar la interpel·lació, té la paraula el diputat Dani Cornellà Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Molt bé. Gràcies, vicepresidenta. Diputats, diputades, consellera... Avui els interpel·larem sobre canvi climàtic, energia i biodiversitat, un tema que tractem molt darrerament.

Com saben, va finalitzar la COP27 amb un acord a darrera hora, podríem dir que en temps afegit ja i que de poc servirà, més enllà de constatar com fracassa novament una COP i com ens acostem, doncs, a aquest abisme climàtic, que cada vegada tenim més a prop i no ens n'adonem.

No s'ha pres cap compromís d'abandonament urgent de les energies fòssils, cap compromís sobre la responsabilitat de les grans corporacions transnacionals. (*Veus de fons i rialles.*) És que he vist que el temps no... Em deixa més temps. Cap compromís sobre la responsabilitat de les grans corporacions transnacionals, que posen en perill l'objectiu de no superar els 1,5 graus d'escalfament global, que, com ja saben, la majoria de científics –ja és una cosa *vox populi*– ja ens diuen que ningú no ens salva dels dos graus. I això al nostre país, a Catalunya, a la Mediterrània, suposarà, doncs, un escalfament molt més alt que la mitjana mundial.

Això sí, des de la COP27 ens venen com a gran novetat que, al final, han creat una comissió que durant un any treballarà per proposar un mecanisme d'ajut per a pèrdues i danys –en diuen– per als estats no desenvolupats, sense quantificar ni en cap cas posar sobre la taula el deute climàtic dels països del nord global amb els del sud global. I parlen de pèrdues i danys quan de veritat del que estan parlant és de països sencers que desapareixeran sota l'aigua, per exemple.

Tot i el fracàs evident de la COP, els lobbys gasistes i fòssils han marxat ben contents d'aquesta COP; han aconseguit imposar que la transició ha de ser cap a sistemes energètics de baixes emissions, no cap a renovables directament. És a dir, un eufemisme per continuar utilitzant, doncs, els combustibles fòssils com a les darreres dècades i dècades.

En resum, any rere any veiem com les COPs no serveixen per a res. De fet, ja alguns deien que escollissin com a país amfitrió, doncs, Egipte, un país d'un baix nivell democràtic, on la dissidència és empresonada i els drets humans vulnerats constantment. I per rematar-ho ens diuen que l'any vinent la faran a Dubai, no?, que forma part dels països dels Emirats Àrabs Units; curiosament, el primer productor de petroli del món *per capita* i el més contaminant també *per capita* del món, amb molta diferència. Tota una declaració d'intencions de la COP28 abans de començar.

Amb aquest escenari internacional, més val que tornem a situar-nos a Catalunya per buscar solucions que a nivell internacional està clar que no s'estan trobant. Com saben, l'IPBES i l'IPCC van fer un document titulat..., l'informe *Biodiversitat i canvi climàtic*, on aborden conjuntament la crisi climàtica i de biodiversitat i els seus impactes socials combinats.

El text posa de manifest la impossibilitat d'assolir els objectius plantejats sense una visió global per afrontar al mateix temps la reducció d'emissions i la conservació de la natura. I per què recordem això? Perquè en aquest país parlem molt de transició energètica i massa poc o gens de protegir la biodiversitat.

L'altre dia, a la Comissió d'Acció Climàtica, la Xarxa per a la Conservació de la Natura i Ecologistes de Catalunya ens presentaven les dramàtiques dades sobre biodiversitat a Catalunya. Com saben, en els darrers vint anys hem perdut entre un deu i un cinquanta per cent de la població d'espècies autòctones. El setanta-cinc per cent de la fauna i flora de Catalunya està en risc, evidenciant així una greu tendència regressiva del patrimoni natural i la biodiversitat de Catalunya.

Les conseqüències de tot plegat? Doncs que està en risc la provisió de les funcions dels ecosistemes i de serveis bàsics, com, per exemple, la pol·linització, la fixació de carboni, l'esmortiment d'inundacions, la purificació de l'aigua, els incendis forestals, i també la salut i el benestar de la població. I molts altres factors –com, per exemple, la transició energètica, biodiversitat, aigua, indústria, sector primari, mobilitat, consum– també són vasos comunicants que tenen uns efectes sobre els altres i condicionen el país que volem. Si continuem com sempre o realment fem una revolució verda és el que hem de decidir ja, abans no desaparegui aquesta biodiversitat.

Cap d'aquests factors pot confrontar amb la resta, perquè això seria un error. Han de ser sempre complementaris i que sumin en la lluita contra l'emergència climàtica. Una transició energètica feta atacant la biodiversitat no és una transició verda. És la reproducció del mateix model que hem fet fins ara, però, en lloc de cremar combustibles fòssils, el que farem és, sí, produir energia verda a costa de destruir-ho tot. De fet, alguns diuen que, si no fem la transició energètica ràpida i sense massa contemplacions, no quedarà res per salvar. Un argument molt senzill per justificar que tot s'hi val i, de fet, per no gosar dir que són els de sempre, però que ara es vesteixen majoritàriament de verd eòlic renovable.

De fet, en part són els mateixos que defensen l'hidrogen verd com a solució a la substitució dels combustibles fòssils, sense tenir en compte que el canvi climàtic ja el tenim aquí. I que, com a conseqüència d'aquest canvi climàtic, l'aigua també s'ha

convertit en un bé escàs. I més que ho serà amb totes les previsions científiques que poden trobar que ens diuen que a la Mediterrània patirem cada vegada més la sequera. Però avui en dia ja l'estem patint. De fet, només cal llegir el diari avui mateix, on 6,6 milions d'habitants, un vuitanta-set per cent de la població de Catalunya, ja està patint aquestes restriccions d'aigua. I no només la ciutadania, sinó tots els altres sectors econòmics i productius, des de la indústria fins a la ramaderia i l'agricultura.

Alguns diran que això ha passat moltes vegades al llarg de la història i que res té a veure amb el canvi climàtic, que senzillament és cíclic i aquestes sequeres ja passaven fa molts anys i ara passen i fins d'aquí a uns anys no tornaran a passar, però que no, que això no és canvi climàtic. Però és evident que les restriccions per sequera estan afectant ja a tothom i alguns –esperem que el Govern no– s'entesten en la vall de l'hidrogen verd a Catalunya o subvencionar la producció de neu artificial. I nosaltres ens preguntem: d'on traurem aquesta aigua per fer l'hidrogen? O per fer aquesta neu artificial? I les ingents quantitats d'energia que es necessita per produir tant l'hidrogen verd com aquesta neu artificial, d'on la traurem en el moment que estem encara de transició?

Per tant, arribem a una conclusió que no expliquen massa, però que és fàcilment deduïble. Alguns voldrien una transició energètica planificada per les corporacions fòssils, per continuar amb el mateix model: unes poques empreses controlant l'energia verda i el possible combustible, que també en diuen verd, l'hidrogen. I per aquí no anem gens bé. Per aquí no anem gens bé. Saben perfectament que l'hidrogen verd encara no està prou desenvolupat com per decidir que el futur d'aquest país s'ha de basar en aquesta vall i posar tots els ous a la mateixa cistella. Cal escoltar més els científics, que ens avisen de la catàstrofe que pot suposar llançar-nos a aquesta cursa per la vall de l'hidrogen verd, quan hi ha alternatives a aquest model i quan ens hem de començar a plantejar com a país el postcreixement.

Però, per a tot això, ens calen lleis. Ens calen lleis que fa molt de temps que en parlem, que fa molts anys que se'n parla. Ens falta la llei per a la transició energètica. Ens falten els impostos a les grans empreses o a l'activitat portuària que genera més gasos d'efecte hivernacle. Impostos que la seva..., els diners recaptats servirien per als

diversos fonts, el del patrimoni natural o el del canvi climàtic, per fer inversió pública en millorar i mitigar aquest canvi climàtic que ja tenim aquí.

També, per a quan els plans de recuperació d'espècies en perill d'extinció? L'altre dia ens deien que en tenim fetes tres de 384 espècies en perill. I això no ve d'ara; ve de lluny. Fa molts anys que no s'està fent la feina aquí a Catalunya. Quan compraran superfícies de terra per a la conservació de les espècies amenaçades o en risc d'extinció? I també –posem-nos-hi ja–, el conservatori del litoral. En parlem constantment i s'estan fent moltes reunions, però tornem a estar aquí i aquest conservatori encara no el tenim sobre la taula.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputat. Doncs ara, per a la resposta, té la paraula la consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural, la senyora Teresa Jordà i Roura.

La consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural (Teresa Jordà i Roura)

Gràcies, vicepresidenta. Molt bona tarda a totes i a tots, diputades i diputats. Diputat Cornellà, m'agradaria començar també, com ha fet vostè, la meva intervenció fent esment, òbviament, de la COP 27, a la qual vaig tenir l'oportunitat d'assistir. Pocs dies, també val a dir-ho, però assistir-hi. No descobreixo res si també és evident dir que en el context..., que bàsicament el context geopolític condiona, sens dubte –i vostè jo crec que ho ha explicat molt contundentment–, condiona el resultat d'aquesta cimera; ja que, tot i que siguin negociacions a priori climàtiques, no deixen de tenir, sens dubte, un fort component de relacions internacionals, no? I, en aquest cas, la guerra d'Ucraïna, també la crisi energètica, la crisi alimentària –val a dir– o les mateixes tensions entre els Estats Units i la Xina, per exemple, sens dubte fan que, en fi, que tot s'alenteixi i que potser el menys important justament sigui l'atenció al col·lapse climàtic.

No vull justificar en absolut el que no és justificable. Repeteixo: m'alineo molt amb la seva introducció al respecte, però també penso que cal posar una mica en valor, si més no per un bri d'esperança, que, per primera vegada en trenta anys de converses

sobre el clima, aquesta COP ha aconseguit que els països del nord global acordin proporcionar finançament per ajustar el rescat i reconstruir, d'alguna manera, els països més afectats pels desastres relacionats amb el clima. Com molt bé diu vostè, la creació d'aquesta comissió veurem com acaba. A priori, abans de la COP 28 hi ha d'haver conclusions. Però, si més no, això –ja és trist– és la primera vegada que passa.

De fet, aquesta és una fita important perquè permet començar a generar confiança entre el nord i el sud globals. *A priori*. Tot això ho posem així com molt en condicional, no?, perquè, al final, val a dir, també, que és una condició imprescindible per abordar els impactes, sens dubte, de la crisi climàtica, i també –també–, val a dir, de la biodiversitat.

Però la cimera no ha aconseguit, i també ho deia vostè, compromisos molt importants com reduir més ràpidament les emissions, o els compromisos, evidentment importants, de deixar de cremar combustibles fòssils per reduir, evidentment, la virulència també del canvi climàtic. I això és greu. És greu perquè cada dècima de grau, doncs, tindrà impactes òbviament devastadors –també ho deia el diputat Cornellà– en collites, per exemple, o dificultarà cada vegada més la capacitat col·lectiva d'adaptar-nos a les condicions climàtiques, val a dir, la sequera una d'elles, no? En definitiva, com diu Vanessa Vash, una activista important, no ens podem adaptar a la fam ni tampoc ens podem adaptar a l'extinció. I aquesta –aquesta– pot arribar a ser una realitat.

Per això vull posar en valor també la importància dels subestats, en aquest cas, i de les regions. També ho deia el diputat Cornellà: al final, fem-ho des de casa, fem-ho des de les diferents regions, perquè veiem, en tot cas, que els dos-cents estats que s'havien de posar d'acord, doncs, evidentment, van a un ritme que no és ni molt menys el que pertoca. És evident, doncs, que totes les accions que desenvolupem estan condicionades sempre per l'entorn, totes, per la quantitat de recursos disponibles, en definitiva, per les condicions climàtiques.

Ahir –també n'ha parlat el diputat– vam anunciar que l'Agència Catalana de l'Aigua ampliarà l'alerta de sequera, en aquest cas a dues conques. De fet, s'ha parlat més de la Ter-Llobregat, perquè, a vegades, si les coses no passen a Barcelona, sembla

que no passin enlloc, però en qualsevol cas també ho vàrem fer a la Muga. La del Ter-Llobregat és la conca que abasteix l'àrea metropolitana de Barcelona, i això és conseqüència, evidentment, de la sequera, que fa més d'un any i mig –més d'un any i mig– que pateix el país, i que, val a dir, és especialment intensa, i que els experts ens indiquen que és un clar exemple dels impactes, com deia al principi, justament de la crisi climàtica.

És per això que cal emmarcar tota l'activitat –també ho deia–, la productiva, l'econòmica i la social; també els nous condicionants que ens imposa justament aquesta situació de canvi climàtic. I en aquest sentit, ben aviat presentarem –de fet, el primer trimestre del 2023– l'estratègia catalana d'adaptació al canvi climàtic, amb l'horitzó 2030, una eina que ens ha d'ajudar, sens dubte, a dibuixar el futur, el país del futur, d'acord amb el principi de realitat. Perquè també val a dir que justament les regions, els països petits, en aquest cas Catalunya..., que aquí sí que podem fer moltes polítiques en adaptació al canvi climàtic, que, de fet, intentaré explicar ja les que fem i les moltes més que totes i tots plegats hem de fer.

Tanmateix, també deixi'm que constati un fet, que hi entraré, que és el desplegament –i suposo que vostè també ho farà en la segona part de la intervenció– de la llei del canvi climàtic; una llei –jo no era diputada, però que si algú de vostès era diputat en aquells moments...– que va costar Déu i ajut, eh?, però que va ser una llei extremadament pionera, una llei valenta, i que val a dir que s'ha desplegat..., o fins el moment de la creació d'aquesta conselleria s'havia desplegat molt poc, per no dir pràcticament gens.

A més a més, també hem impulsat, doncs, la política energètica, a través del Decret 24/2021, d'acceleració de les energies renovables distribuïdes i participades, amb la voluntat –l'hem manifestada en més d'una ocasió– justament de posar l'energia al centre de les polítiques pel bé comú de les persones i, evidentment, també acabar amb aquest oligopoli.

He dit que presentarem l'estratègia catalana el primer trimestre del 23, i també deixi'm dir que, en aquest sentit de que des del país podem fer polítiques d'adaptació al canvi climàtic, hem mobilitzat també, a través del fons, 80 milions d'euros en quatre anys, a través justament en aquest cas del fons climàtic, per ajudar els ens locals. És

imprescindible el paper que juguen els nostres ajuntaments, és extremadament imprescindible, perquè ells, les ciutats i els pobles, puguin preparar-se i adaptar al canvi climàtic per impulsar justament canvis des dels municipis. Molts, eh? Des de rebaixar les emissions de gasos d'efecte hivernacle, com a conseqüència, entre altres, de la mobilitat, que també és un dels grans reptes, o, per exemple, produir energia geotèrmica per reduir les emissions difuses, en aquest cas, de gasos d'efecte hivernacle. Millorar l'eficiència també de les xarxes municipals –molt important– d'abastament d'aigua per poder aprofitar més i millor els recursos hídrics, que són els que són, també és molt important. O protegir la població, per exemple, del risc de fenòmens extrems. I aquí, doncs, podem pensar en refugis climàtics o podem pensar en qualsevol altre tipus d'equipament, eh?

Aviat també disposarem d'una primera proposta de pressupostos de carboni, com a desplegament, en aquest cas també, de l'impost dels gasos d'efecte hivernacle a les activitats. Estem impulsant l'assemblea ciutadana del clima; de fet, la vàrem anunciar..., portàvem un any ja treballant-la i la vàrem anunciar aquest passat setembre, i justament el dia 30 ja en constituïm el grup motor. I també la taula social.

Hem impulsat també nombroses mesures de reducció del preu del transport públic i signat l'acord per la qualitat de l'aire, per impulsar, en aquest cas, les zones de baixes emissions..., que, recordaran, hem fet més àmplia, i aquí hi volem sumar els municipis també de més de vint mil habitants, perquè, òbviament, doncs, l'aire no entén de fronteres. `

Biodiversitat. En aquest cas, i ho explicava vostè també, la presidenta de la Xarxa de Conservació de la Natura ho va recordar l'altre dia a la Comissió d'Acció Climàtica, els resultats de l'informe de l'estat de la natura al nostre país són molt preocupants, extremadament preocupants. La pèrdua en vint anys d'individus supera el 50 per cent de les espècies que viuen en rius, en llacs i en aiguamolls; el 30 en els d'ambients agrícoles i prats, i un 10 en els que habiten, en aquest cas, als boscos.

Aquestes dades ens preocupen molt perquè la resiliència justament neix de la diversitat i la resiliència dels nostres ecosistemes –que són, no ho oblidem, els entorns on produïm el menjar que, val a dir també, ens alimenta– depèn sempre de la riquesa d'aquesta biodiversitat, és a dir que és molt important. I de nou anem tard, i ho hem

de dir. I ens toca, doncs, fer-ho tot i fer-ho tot alhora. I en aquest camp, ho coneixen, estem fent esforços. Ho estem fent amb l'Agència de la Natura per aglutinar per primera vegada la protecció, la planificació, la gestió, també alhora la restauració, la millora, i també l'estudi del medi natural al nostre país, tant en l'àmbit continental com en l'àmbit marí.

En aquest camp també m'agradaria destacar els projectes per garantir també una gestió sostenible del territori, que és important. Vàrem presentar, també l'altre dia, la producció agrària sostenible. En aquest cas, el Govern ja ha aprovat la memòria preliminar i estem treballant amb la llei. Aquesta és important perquè ens fixem un horitzó de la producció del nostre país, de les explotacions agràries, que el 50 per cent sigui sostenible. O, per exemple, també vàrem presentar el pla de l'estratègia de la ramaderia extensiva, que impulsarà contractes –i això serà d'aquí a poques setmanes ja– per ramats que pasturin amb finalitats de prevenció d'incendis, que també n'ha parlat vostè, i també de millora de biodiversitat. I justament aquest divendres celebrarem les jornades de presentació de l'informe d'estat del medi ambient, que els ciutadans, doncs, puguin exercir també el dret, com no pot ser d'altra manera, de conèixer l'estat del seu entorn, i, d'una altra banda, també aportar dades rellevants i alhora també experiència per formular polítiques relatives als reptes ambientals actuals i futurs i desenvolupar les estratègies, els plans i les accions oportunes per encarar, doncs, aquesta situació respecte al medi ambient del nostre país i poder-ho fer amb rigor i poder-ho fer també amb encert.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, consellera. Per la rèplica, té la paraula el diputat Dani Cornellà Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies, vicepresidenta. Bé, consellera, per començar, dir-li que sabem que vostè, doncs, va a la COP, també hi va anar l'any passat, però aquest any ens hagués agradat més llegir que no hi havia anat, precisament, per les raons que li hem exposat anteriorment. I esperem que l'any que ve no hi vagi, perquè realment és un engany a

la població mundial que es faci una COP en un país fòssil..., com la ciutat de Dubai i el país que representa.

No li parlaré de la llei del canvi climàtic, perquè sí que és veritat que s'ha desplegat alguna de les seves coses, però la majoria no, com li he recordat, i com hem recordat diferents vegades ja des d'aquest faristol, amb els impostos que afecten les grans empreses i les activitats portuàries, que són grans contaminants i grans productors d'efectes de gasos d'hivernacle, i a aquests encara a dia d'avui estem esperant, tot i haver-ho demanat repetidament i haver-se aprovat fins i tot aquí, en ple, amb mocions, i encara no han arribat. I ens sap molt de greu que la ciutadania estigui pagant pels seus cotxes, que majoritàriament s'utilitzen per anar treballar, que sí que s'ha de pagar, i que les grans empreses, doncs, estiguin exemptes d'aquest impost. Ho trobem una injustícia.

Referent a tot el que és el desplegament que vostè deia de la política energètica, sap que tenim unes visions bastant diferents o, si més no, ho pensava, perquè llegint, doncs, una notícia, fa pocs dies, vaig quedar totalment amb els ulls oberts i em va agradar, si és que la notícia és certa, que ens diu que la senyora Assumpta Farran, directora general d'Energia, reconeix que en deu anys no s'ha fet res –una evidència, això ho reconeixem tots i totes, suposo–, però també defensa que no es pot continuar copiant el que s'ha fet fins ara. Totalment d'acord, ho compartim. Però no «el no s'ha fet res», sinó els macroprojectes amb oposició al territori.

La senyora Assumpta, aquí diu que va dir: «No volem tenir un cinquanta per cent d'energies renovables el 2030 arribant-hi amb tota la societat crispada, amb un model idèntic al fòssil i oligopolista.» Bé, estem al cap del carrer. Compartim al cent per cent, doncs, aquestes afirmacions. De fet, va acabar dient que no seria un problema endarrerir-se una dècada, perquè el model que aplicarem durarà un segle, i, per tant, ha d'estar ben fet. Ho compartim, però no cal deu anys enrere, això sí que no ho compartim; el que nosaltres compartim és que s'ha de fer bé, s'ha de fer ràpid i bé, i arremangar-nos i posar-nos-hi. I no pot ser que tirem pel dret amb els macroprojectes, sinó que el que hem de fer és, a aquest pla tan esperat i tan desitjat, posar-hi mans a treballar per tenir-lo al més aviat possible que estigui pactat amb el territori. I aquí sí que ens hi troben i ens hi trobaran, posant l'energia al servei dels municipis, de les

empreses i dels pobles, i no pas aquesta transició energètica, que la llei del canvi climàtic parla de proximitat, democràtica i distribuïda i, alhora, ens trobem que està feta majoritàriament per empreses que estan a centenars de quilòmetres del nostre país, sense cap garantia que totes aquestes instal·lacions serveixin per produir energia per al nostre país.

I una altra cosa que no es pot continuar dient: «O ho fem nosaltres o ens ho faran des de fora, perquè, si no, vindran les MATs d'Aragó.» Comencin a explicar que tots aquests macroprojectes que estan planificats arreu d'unes quantes comarques que pateixen la massificació, totes van amb MATs, amb subestacions elèctriques, que també trinxaran el nostre país. Per tant, el model d'Aragó és evident que no el volem, però el de macroprojectes és igual de destructiu pel territori que les MATs que ens podrien venir de l'Aragó.

En canvi, fent una transició, doncs, aprofitant els estudis que ja hi ha per cobrir l'AP-7, per cobrir recs, per cobrir zones industrials, espais antropitzats..., això ens garanteix arribar als objectius 2030 sense cap dificultat, alhora que anem fent aquesta planificació tan important pel país i realment acabem amb els oligopolis, no? Perquè, clar, la consellera diu: «Fem l'energètica per acabar amb els oligopolis.» De la manera com ho plantegen, la veritat, no és així.

Resum: cal continuar treballant per aquesta transició a tots els nivells, perquè no només és energètica; és una transició d'energia..., o que hem d'aconseguir la sobirania energètica, l'alimentària i conservar la biodiversitat d'aquest país. I en tot això, nosaltres sempre hi estarem al costat.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Doncs ara, per la rèplica, té la paraula la consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural.

La consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural

Gràcies, vicepresidenta. Diputades, diputats, de manera telegràfica, intentar contestar-li tot el que m'ha dit el senyor Cornellà. Jo li asseguro, de veritat, eh?, que..., perquè vaig tornar una mica indignada, malgrat que li he de dir que vam fer feina; sempre amb l'Under2 Coalition i, evidentment, amb els subestats, amb els que vam

anar fent diferents *panels* i vam fer feina durant tres dies. Però és evident que... I després, si vol, entre passadissos, li explicaré coses bastant flagrants.

Però què s'ha d'esperar, evidentment, d'un país com Egipte? I què podem esperar també de la COP28, en aquest cas, als Emirats Àrabs, eh? No em semblen els països idonis, evidentment, per celebrar conferències d'aquestes característiques, però entre vostè i jo..., ni vostè ni jo tampoc decidirem on es celebren. I entenc... I no ho sé, què farem l'any que ve, ni molt menys, eh? Però entenc que hi havíem de ser. I jo avui puc dir que ens va anar bé ser-hi, si més no, aquests tres dies, treballant, evidentment, tal com li he dit, amb els subestats i amb altres regions del món.

Tema de fiscalitat, que és un tema important. En aquest sentit, l'impost sobre les emissions de diòxid de carboni, que sap que està funcionant, i que com bé hem explicat en més d'una ocasió, el cinquanta per cent és per nodrir el fons climàtic i l'altre és el del patrimoni natural.

També sabran que amb el decret que vàrem aprovar, fruit de la guerra d'Ucraïna, vàrem congelar justament per no apujar l'impost, però sí garantint aquest fons a través dels pressupostos de la Generalitat, cosa que, si hi ha pressupostos enguany, farem de la mateixa manera, eh?, és a dir, tampoc els apujarem, però, en qualsevol cas, sí que mantindrem allò que havíem de percebre a través d'aquest impost.

Els informo que estem treballant intensament per poder desplegar i fer efectiu l'impost de les emissions de gasos d'efecte hivernacle en determinades activitats, que és el que vostè apuntava, i ho estem fent ja de la mà del Departament d'Economia. No és un impost fàcil, però ja s'hi està treballant, i la idea és que el 2023 el puguem presentar.

On sí que ja li puc dir que ho farem properament és..., perquè ja estem en disposició de poder plantejar, doncs, la proposta de l'impost de les emissions portuàries, en aquest cas de grans vaixells, que, sens dubte, entenem que serà una eina imprescindible per millorar la qualitat de l'aire, sobretot a l'entorn metropolità. I aquesta sí que, de fet, ja n'ha parlat també la consellera d'Economia, i ben properament, doncs, el tindrem.

Tots aquests impostos tenen, evidentment, també ho ha dit vostè, la ferma voluntat, doncs, de desincentivar certes activitats, i val a dir certes actituds que òbviament no ha de pagar la ciutadania, sinó que n'hem de ser totes i tots responsables, alhora que també dotaran recursos per al fons climàtic, el fons de patrimoni natural, que molta falta li fa, i el fons atmosfèric.

M'ha parlat també de l'hidrogen verd. De manera ràpida, dir que el nostre focus –jo crec que ho hem explicat en més d'una ocasió– és la producció d'energia renovable. Aquest és el focus i aquest és l'objectiu. Però també és veritat que no descartem res, eh?

L'hidrogen verd és una evidència, i n'hem parlat també en aquest hemicicle. En cap cas no substituirà tots els usos dels combustibles fòssils, òbviament, però hi ha casos que podria ser d'utilitat, i en això estem explorant i en això estem treballant. Però jo crec que hem definit d'una manera molt clara, i ho hem fet també amb la modificació del decret llei, quin és el model que volem en aquest país. I fixin-se que al final, i sempre ho explico d'aquesta manera, no?, hem de ser capaços de trobar el carril més ampli possible, perquè joestic amb vostè, i la nostra idea és acabar amb l'oligopoli, evidentment, i per això el model que definim és aquest model propi, arrelat al territori i que nosaltres definim de distribuït, eh?, d'aquests projectes petits.

També per això creem, i en això vostès, diguéssim, ens han incentivat, com no podia ser d'altra manera, l'energètica pública amb les vocacions que té, justament per posar també l'energia al servei de les persones. Però és evident, i ho hem de dir, i en això sí que potser a vegades discrepem, perquè és molt fàcil parlar de sobirania energètica, i és molt fàcil parlar de sobirania alimentària, però clar, l'hem de fer, i no podem renunciar a alguns projectes grans, no podem renunciar-hi, ni hi haurem de renunciar. Ara bé, aquests els hem de fer participats i els hem de fer al costat del territori.

I sí, sí a la planificació. Per descomptat, hi estem per un cap, només faltaria, però no ens la vam trobar, i vostè ho sap perfectament. Segurament vostès haurien començat a fer aquesta transició en el moment que haguéssim tingut el Plater. A nosaltres ens ha semblat que ho havíem de fer tot alhora, i, possiblement, aquesta és la diferència entre vostès i nosaltres.

Però en qualsevol cas, la vocació és la mateixa, i és la de posar energia al centre de les polítiques i, sobretot, que aquesta transició de l'energètica com l'ecològica sigui justa i no ens deixem cap ciutadà enrere.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, consellera.

Interpel·lació al Govern sobre el grau de compliment de la Llei 16/2017, del canvi climàtic

300-00247/13

Continuem amb el setè punt de l'ordre del dia, que és la interpel·lació al Govern sobre el grau de compliment de la Llei 16/2017, del canvi climàtic, presentada pel Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar. Per exposar-la, té la paraula la diputada Silvia Paneque i Sureda.

Silvia Paneque Sureda

Bona tarda, diputats, diputades, consellera. Continuem parlant de canvi climàtic, i deixi'm que comenci per un tema que a mi... Ho ha dit el diputat Cornellà, i a mi també em sembla que vostè veu el tema de la sequera com un tema conjuntural o de cicles, quan nosaltres portem insistint des del mes de març que aquest és un tema estructural i que té a veure, i molt, amb el canvi climàtic. Per això volia començar amb aquest tema.

Precisament, el nostre grup li ha insistit molt aquest últim any en aquesta qüestió. Li hem ofert un pacte nacional de l'aigua; hem votat a favor de la construcció d'una nova i gran infraestructura d'aigua regenerada; hem insistit que aplicar només el decret de la sequera no era suficient, i ara hi haurà restriccions que afectaran una àrea urbana on hi ha compreses 6 milions de persones. I jo li dic, consellera, que hem perdut sis mesos. Sis mesos perduts.

Vostè deia: «Etic indignada», no?, pel resultat de la COP. Jo, perdoni que utilitzi aquesta frase, però és que a mi em sembla ofensiu que, mentre estem amb l'aigua al coll de no tenir-ne, el Govern d'Esquerra ens vagi donant lliçons magistrals del seu

model, com acaba de fer ara mateix, i observo perplexa com l'executiu se situa sempre en un futur utòpic, democràtic, participat, distribuït i no sé quantes coses més, qualsevol qüestió política que faci referència a aquesta qüestió del canvi climàtic, quan en realitat el que es requeriria en aquests moments és una anàlisi encertada, accions concretes, accions urgents i capacitat de resposta pragmàtica.

Estem a la cua en moltes qüestions, renovables, entre d'altres, també en la gestió del cicle de l'aigua, en sostenibilitat, i, en lloc de prendre la iniciativa d'una manera humana, es fan discursos sobre el bé i el mal i sobre el model.

Tenim una llei de canvi climàtic molt ambiciosa, i les lleis estan per complir-les. Això no és una frase meua, és una frase de vostè, senyora Jordà. Fa un any que la va dir, i en fa cinc des de que la llei es va aprovar i no s'ha avançat gens ni mica en l'àmbit de la sostenibilitat.

L'hi deia el diputat Cornellà, pèrdues molt greus en biodiversitat. De fet, ja l'àmbit social i econòmic defineix Catalunya com un país fòssil i dependent energèticament. La llei del canvi climàtic del 2017 torna a ser escriure en un paper el sùmmum de la felicitat i, a la realitat, el desert de la inacció, els retards i els incompliments. És un escenari, aquest, especialment greu per diferents motius.

El primer és que aquesta qüestió estratègica i socioeconòmica és molt important per a Catalunya i manllevo una reflexió del president de Pimec de fa pocs dies. El senyor Cañete deia: «Energia, aigua i productivitat seran els tres elements estratègics que marcaran la competitivitat de les empreses i dels estats durant el segle XXI. Qui ho tingui preservarà i millorarà el benestar de la seva ciutadania.» I Catalunya ho pot tenir, que això és el més dramàtic d'aquesta qüestió; té tots els elements que ho poden fer possible: vent, sol, alta qualitat en innovació tecnològica, centres avançats i referents en la gestió del cicle de l'aigua, per exemple, projectes empresarials –de projectes n'hi ha moltíssims– i una tradició industrial que ens defineix com a país i que també ens fa més forts per ser capdavanters d'aquest canvi.

Miri, això no ho estem dient només nosaltres; l'hi estan dient des de diferents sectors. Un estudi recent del Col·legi d'Enginyers diu que Catalunya necessitaria anualment 8.000 milions d'euros durant els propers trenta anys per poder arribar als objectius de descarbonització compromesos. I tinguin clar –i això l'hi dic també, senyor Cornellà–

que no fer-ho és molt més car que això. Únicament la factura d'energia que comprem a fora és de 10.000 milions d'euros a l'any.

Segon motiu de preocupació. Si tenim la llei del canvi climàtic del 2017, que va ser avançada, que va ser pionera, que va ser ambiciosa, i no la complim, això implica un trencament de confiança amb aquells grups que hi varen treballar –el senyor Terrades, en aquell cas–, que hi van treballar, que hi vam donar suport. També trencament amb la ciutadania, amb les entitats ecologistes, econòmiques, socials, que esperaven un desplegament d'aquesta llei. I incomplir la llei, per tant, ens fa entrar novament en una contradicció d'aquest Govern. Els incompliments són gravíssims, perquè aquests factors que són estratègics ens haurien d'estar fent més forts en lloc d'estar-nos perjudicant i fent-nos estar a la cua en aquest àmbit.

Quins eren els principals objectius de la llei del 2017? Primer, reduir les emissions de gasos d'efecte hivernacle; segon, respondre de manera contundent a les noves vulnerabilitats provocades pels impactes del canvi climàtic; tercer, reduir la dependència energètica de Catalunya, i quart, ser un país capdavanter en innovació i en investigació en la sostenibilitat verda. I ens trobem, a més a més, en una zona, la conca mediterrània, especialment vulnerable al canvi climàtic. Precisament per aquest motiu, a Catalunya li urgeix un govern que tingui especial compromís, coratge, decisió, dedicació per prendre decisions, per avançar en aquesta llei del 2017.

En unes jornades recents –de fet, han acabat avui– sobre energies renovables i sobirania, ha estat un clam, un clam de tot el sector per avançar en gestió eficaç de l'aigua i desplegament de renovables. És al Govern de Catalunya a qui li pertoca tenir ambició en lloc de retòrica. Avançar fins i tot a risc d'equivocar-nos, consellera, perquè el pitjor –el pitjor– és no fer res, i l'hi vagi dir a la compareixença. I si ho fan, consellera, ho sap: tindrà el PSC al seu costat, a favor de Catalunya.

I a nosaltres ens preocupen molt les declaracions, les promeses, les paraules, perquè tenen un efecte el que en diem «ibuprofèn», quan en realitat Catalunya necessita accions tangibles, humanes, immediates. No és únicament que el ritme del canvi hagi d'augmentar amb urgència –que per descomptat–, és que els temors, els dubtes i la falta de rumb d'aquest Govern fan encara que avui no puguem dir: «Escolti, miri, ho podem corroborar, ja hem començat», però amb qüestions palpables, no amb

discursos, no amb models, no amb paraules; amb qüestions palpables i que es puguin contrastar.

Tercer motiu: l'empitjorament d'aquests mesos. Li recordava els objectius d'aquesta llei. El president Pere Aragonès va dir a la COP26 que «Catalunya estava descarbonitzant la nostra economia de manera folgada» –l'hi repeteixo en la seva literalitat: «folgada». A la COP27, el Govern de Catalunya no ha dit res. Vostè diu que hi ha estat, però d'aquesta qüestió no n'han dit res. Diferents estudis assenyalen un escenari, crec que alarmant –i que espero que no es confirmi, perquè són aproximacions, són estudis–, d'emissions a Catalunya pròxim als 49 milions de tones de diòxid de carboni per a aquest 2022. I és veritat que en l'àmbit global hi ha hagut un augment d'un u per cent, i, per tant, les coses no s'estan fent bé, però és que a Catalunya aquest augment podria implicar un catorze per cent d'augment –un 14–, quan en la seva globalitat és un u. És una llàstima que avui no pugui utilitzar dades oficials, consellera, però li haig de dir que en aquest punt el Govern d'Esquerra Republicana de Catalunya torna a incomplir les pròpies lleis del Parlament, perquè l'article 2 de la llei del 2017 estableix que hi ha d'haver transparència com a obligació, i això tampoc s'està complint i tampoc tenim aquestes dades.

Catalunya és un país industrial, avançat, preparat, fortament innovador i modern, i els desafiaments del canvi climàtic es plantegen en aquesta lògica. L'objectiu és que les accions dinàmiques i de canvi portin solucions tangibles. El retorn a un passat imaginari és reaccionari i, a més, és impossible, consellera –impossible. La solució és el futur: apostar per noves formes de gestió de l'aigua, de reutilització, més modernes, més eficients; implantar amb coratge un pla ambiciós de renovables. Hi insisteixo: u, no podem incomplir les pròpies lleis que aprova aquest Parlament; dos, en renovables no pot estar passant el que està passant, com està passant també amb la gestió de l'aigua, i tres, la realitat existeix i exigeix solucions possibles, valentes, a l'alçada del que mereix Catalunya.

En aquesta primera intervenció –i probablement tindrem oportunitat d'aprofundir en diferents temes a la rèplica–, he volgut advertir, en definitiva, que no podem incomplir la llei del canvi climàtic, que hi ha hagut masses paraules i poques accions, que cal prioritzar els projectes, iniciatives reals, passos endavant tangibles, consellera,

tangibles, que puguin demostrar-se amb dades i accions reals. No és veritat que tots estem d'acord que s'ha avançat poc aquests últims deu anys i que ara sí que ha arribat l'empenta. Això no és veritat, consellera, això no és així. Les dades demostren que aquest últim any hem empitjorat en alguns indicadors i, en general, aquesta empenta decidida no ha arribat enlloc.

El dia que el Govern d'Esquerra Republicana situï el progrés, les oportunitats, la nova indústria i el treball com a prioritat, vostè tindrà el PSC al seu costat i Catalunya comptarà, doncs, amb tot aquest impuls de vostè mateixa i del nostre grup parlamentari. Li insisteixo que tindrem responsabilitat amb el país, però que els objectius de sostenibilitat estan a un altre nivell d'ambició que fins a avui no ha tingut aquest Govern. És moment de canviar de punt de vista, consellera, de tenir valentia, de governar i de fer els canvis necessaris que aquest país necessita.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per a la resposta, té la paraula la senyora Teresa Jordà i Roura, consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural.

La consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural

Moltes gràcies, vicepresidenta. Diputades, diputats... Bé, avui les dues interpel·lacions, doncs, s'assemblen; són temes, evidentment, semblants. En tot cas, celebros, val a dir, que en aquesta cambra, doncs, evidentment, també parlem de la crisi climàtica i, sobretot, que l'encarem amb fets, eh? I com em recriminava la senyora Paneque, no només amb paraules.

Jo avui intentaré demostrar amb el poc temps que tinc que, evidentment, ens hi hem posat fa un any i mig, segurament, però ens hi hem posat. I no ho sé, miracles, també em pot explicar com es fan. Però, en qualsevol cas, contents i orgullosos del camí que hem traçat i, evidentment, de desenvolupar –com s'ha dit per part del senyor Cornellà, per mi mateixa i també per vostè– una llei extremadament pionera, eh?, la Llei 16/2017, d'aquell ja llunyà 1 d'agost.

Tots la coneixen. Va ser, com deia, pionera. Va ser aprovada per aquesta cambra. I, ara bé, era una llei, val a dir també, avançada en el seu moment. I ho he dit abans,

es va desplegar, doncs, molt poc. És a dir, vaja, el juny del 21 no estava en absolut desplegada. Aquesta és la realitat, aquesta és la situació.

I, val a dir, hem hagut d'agafar les regnes des del departament perquè es comencés a desplegar. I en aquest any i mig, doncs bé, hem treballat i jo crec que el canvi sí que hi ha set i val a dir que també és un canvi important.

A tall de recordatori, ho hem fet en les últimes setmanes, només de recordatori, hem anunciat, doncs, la constitució de l'Assemblea Ciutadana del Clima que, ho repeteixo, constitueix el grup motor el proper dijous. L'Assemblea Ciutadana del Clima és per a nosaltres extremadament important perquè el canvi climàtic apel·la absolutament els ciutadans i ciutadanes. I els ciutadans i ciutadanes hi han de poder dir la seva. I, en aquest sentit, després també en la segona part, si tenim temps, doncs, m'hi estendré una mica més.

Hem creat l'energètica pública. Ja sé que per a vostès això no és absolutament res. De fet, res del que hem fet amb el decret llei, doncs, és res en absolut. Estan constantment creant aquest mantra. Van començar dient que érem els que anàvem a la cua d'Espanya, ara resulta que som els que anem sisens. No estic fent cap mena de propaganda perquè és horrorós, anem fatal, anem fatal, és obvi, anem fatal.

Però deixin de crear mantres, ajudin, per l'amor de Déu, ajudin, perquè fixin-se que al final les receptes seves i les receptes del senyor Cornellà, per més que hi hagi fet referència, són extremadament diferents –extremadament diferents.

Segurament a vostès el territori, per més que l'apel·lin, doncs, els hi deu ser bastant igual –bastant igual. Llavors m'ho explica com ho fem tot això sense una planificació, sense una bona planificació que no tenim i que no ens hem trobat i que l'estem fent. I com fem que les nostres indústries, sobretot les pimes i també la ciutadania, que per això hem fet el desplegament de les OTE, d'aquestes oficines de transició energètica a les comarques, perquè puguin assessorar també els nostres pobles, els nostres municipis. Perquè als pobles no hi ha tècnics en renovables, no n'hi ha, i necessitem també enfortir-los, muscular-los, ajudar-los igualment amb les petites i mitjanes empreses.

Per tant, hem creat aquesta energètica pública també amb l'objectiu principal de provisionar el sector públic de fotovoltaica i eòlica a partir de l'autoconsum i d'acords, evidentment, amb generadors locals. També algú vol crear el mantra de que al final és per omplir les teulades dels edificis de la Generalitat, doncs no, és per invertir en generació d'energia, és per incidir en els serveis d'emmagatzematge, importantíssim, és per incidir també en els serveis de recàrrega, en aquest cas, del cotxe elèctric, en els serveis d'agregació de la demanda flexible, i també –també– en la comercialització de nous models econòmics –de nous models econòmics–, posant també l'energia, com he dit, al servei del bé comú.

En definitiva, pretén ser una eina per incidir en el model energètic i també per transformar-lo, perquè el pensem, el volem, el treballem diferent, segurament, de com vostè el concep, generant projectes d'autoconsum i projectes propis o compartits amb entitats locals que hi juguen, una altra vegada, un paper cabdal. Per a nosaltres el municipalisme és clau i participar també en projectes privats amb el vistiplau del territori. I, en definitiva, gestionar l'excedent d'autoconsum i un llarg etcètera.

Hem impulsat també, encara que potser s'hi dona poca importància, el projecte de producció agrària sostenible, molt important per aconseguir el 2030 que el cinquanta per cent d'allò que produeix la nostra pagesia –i acompanyar-los en aquest procés–, doncs, sigui sostenible l'any 2030. Això en les darreres setmanes, eh?

També vull recordar el Proencat o el fet que fa poc més d'un any hem multiplicat per quatre el nombre d'instal·lacions d'autoconsum –això potser és poc important per a vostès– i més que triplicat els megawatts en potència fotovoltaica instal·lada. Sí, del que teníem. Veníem d'una aturada, evidentment, molt important.

Crec que l'impacte de la feina feta en aquest any i mig, doncs, és esperançador perquè els ben asseguro que és una prioritat d'aquesta conselleria i també d'aquest Govern reduir, evidentment, les emissions el més ràpidament possible i preparar al màxim el país per als impactes que pugui suposar el canvi climàtic.

Si entrem en matèria –que també n'ha parlat– de la reducció d'emissions i, en definitiva, de la transició ecològica, doncs, deixi'm dir que durant el període 13-20 Catalunya sempre s'ha situat en un escenari, en aquest cas, de compliment dels seus objectius de reducció d'emissions de gasos d'efecte hivernacle. Ara disposem de les

dades del 21, són les últimes de què disposem, són bones. També val a dir que venim de la pandèmia, eh? És a dir, que hem de tenir en compte que l'activitat també va frenar, no? Aquell any, doncs, vam disminuir respecte a l'anterior gairebé un deu per cent.

Però, val a dir que, malgrat que la lectura no ha de ser triomfalista, cal fer notar que el grau d'ambició de les polítiques de canvi climàtic s'ha accelerat molt en els darrers anys, conseqüència per la qual observem en el dia a dia que donem compliment també des de Catalunya a l'acord de París en aquest cas, eh?

De fet, com he dit, la pandèmia va provocar que el compliment fos major, però en un escenari de normalitat, aquest compliment al nostre país pel que fa als gasos d'efecte hivernacle, evidentment, està garantit.

La situació –que també n'he parlat abans, ja que parlàvem del desplegament de la llei de canvi climàtic– respecte a temes, primer, de governança climàtica, que és molt important. Ja he explicat molt ràpidament en la interpel·lació anterior l'estratègia catalana d'adaptació del canvi climàtic, que ha de ser l'eina que ens ha d'ajudar a dibuixar el país del futur d'acord amb el principi de realitat. I, evidentment, també ens ha d'ajudar aquesta estratègia a preparar-nos per l'impacte de fenòmens associats tots ells amb el canvi climàtic.

Pel que fa als òrgans climàtics, tres, eh? Precisament al Ple avui aprovaran –no sé si avui o demà– tres membres que ens manquen per al Comitè d'Experts del Canvi Climàtic. I també treballem perquè tinguem novetats de la Taula Social del Canvi Climàtic a principis de l'any que ve. I, de fet, la Comissió Interdepartamental del Canvi Climàtic està funcionant ja amb normalitat.

Després també, si tinc temps, doncs, explicaré tot el que hem fet sobretot amb el Fons Climàtic i amb el Fons del Patrimoni Natural.

I també amb referència als òrgans climàtics, ho he comentat abans, aquest dijous constituïm el grup motor de l'Assemblea Ciutadana pel Clima, un òrgan que ens permetrà també, d'alguna manera, alinear-nos amb les democràcies capdavanteres en la participació ciutadana i en les polítiques climàtiques, i sempre posem d'exemple, doncs, Escòcia, Irlanda, Alemanya o França, que també n'han fet.

En àmbits fiscals, també li ho explicava al senyor Cornellà, l'impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles, treballant..., estem treballant intensament també per desplegar i fer efectiu l'impost de les emissions de gasos d'efecte hivernacle, en aquest cas, en determinades activitats. I tenim ja a disposició de poder plantejar la proposta –de fet, ja ho ha anunciat, d'alguna manera, la consellera d'Economia–, en aquest cas, doncs, de l'impost sobre les emissions portuàries dels grans vaixells, que, com deia, ha de ser i serà una eina també imprescindible per millorar la qualitat de l'aire a l'entorn metropolità. Tots aquests impostos tenen, doncs, la voluntat última, com saben, perquè així ho proposa la llei, doncs, d'incentivar certes activitats i, evidentment, també actituds.

Tenim encara molta feina per davant, perquè el repte és immens: impulsar un país sostenible, impulsar un país evidentment resilient, que garanteixi, doncs, val a dir, vides dignes, vida digna per a tothom sense hipotecar-ne el futur. Aquest any i mig, des de la conselleria que tinc l'honor d'encapçalar, hem posat les bases d'aquesta transformació i hem començat, doncs, a recuperar, deixin-m'ho dir així, el temps perdut. Així, si més no, ho veiem, i així, si més no, intentaré, doncs, demostrar-ho amb fets, no amb paraules ni amb grans proclames, que no és la meva vocació. I aquí ho deixo. A la segona intervenció, doncs, acabaré.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per a la rèplica, té la paraula la diputada Silvia Paneque Sureda.

Silvia Paneque Sureda

Gràcies, consellera. Comencem per les coincidències. Efectivament, el model de la CUP i el nostre estan oposats, diria jo, al respecte d'aquesta temàtica. I, efectivament, sí, vostè ha d'escollir; fins ara ha escollit sempre els postulats de la CUP, i vostè deia, ajudin-nos, ajudin-nos, si us plau. Que ajudem, de debò, senyora Jordà? De debò? Si porto mesos oferint-li un pacte nacional de l'aigua, per parlar li d'un tema en concret. Preguntant, vostè responent «sembla que apliquem el decret de la sequera». A finals d'agost o principis de setembre, li vàrem demanar una reunió urgent per parlar d'aquest tema. Estem a finals de novembre, estem amb alerta de sequera. Avui ens

explicaran aquestes mesures que hem pogut ja llegir al diari. Per tant, de veritat, senyora Jordà, que m'està dient que els ajudem? Però si no hem fet altra cosa que estendre-li la mà en aquest tema. Però, com li deia, vostè ha escollit i, de moment, legítimament, vostè sempre ha escollit els postulats que defensava la CUP, en aquest àmbit, almenys.

I escolti, el faristol segurament ho aguanta tot, i a vostè li deu semblar raonable venir aquí i dir «és que ara ho hem de fer tot de cop i només fa un any...» Home, a mi no em sembla raonable que amb els anys que fa que Esquerra Republicana està governant Catalunya i amb els anys que fa que vostè és consellera, ara ens vingui amb aquestes.

Respecte al diòxid de carboni, m'agradaria si ens poguéu donar les dades acumulades d'aquest 2022, si és possible. Li recordo que aquesta llei que estem discutint del 2017 té tres subapartats que marquen clarament que aquestes dades han d'estar publicades a la web i, per tant, han d'estar d'accés i no ho estan. I, sincerament, frivoltzar amb dades d'any de pandèmia, quan tota l'economia es va aturar i tirar coets amb aquestes dades, a mi no ens sembla massa rigorós.

Respecte a la gestió del cicle de l'aigua. Com li deia fa uns mesos, el nostre grup li va advertir que el canvi climàtic situava Catalunya en un nou escenari, que això no era conjuntural, que era estructural, i li manteníem, com li deia, la mà estesa per a un pacte nacional de l'aigua. L'advertíem que el quaranta per cent de xarxes de distribució tenen més de trenta anys, que la xarxa de radars era de fa més de vint anys, que el percentatge d'execució d'inversions pressupostades l'any passat va ser només del vint-i-set per cent. O que aquest any hi havia 100 milions d'euros menys per a abastiment d'aigua?

Fa uns mesos li vaig proposar ampliació de plantes dessaladores i una inversió de 1.100 milions d'euros fins a l'any 2027 per a una nova planta de regeneració. I ens va dir que no a tot –a tot. I avui, en canvi, anunciava, he vist, redoblar esforços en dessaladores i en regeneració. Doncs, molt bé. Doncs aquí estarem, si és que és així i va més enllà d'unes declaracions. Respecte a l'autonomia energètica, tenim diferents compromisos en la Llei 2016/2017, article 2.a.19.c. Però, en qualsevol cas, en aquests moments està caient la penetració de renovables en la cobertura de la demanda.

Estem cremant més gas, la nuclear també bat rècords i en l'àmbit energètic el Proencat fixava que Catalunya havia de tenir deu mil megawatts de nova potència instal·lada d'energies renovables l'any 2030.

Vostè, fa pocs dies, a la Comissió d'Acció Climàtica ens explicava que aquest últim any s'han instal·lat 259 megawatts de renovables en autoconsum i ho va definir com a revolució i fita històrica. Quan això, consellera, representa el 0,6 per cent de la demanda elèctrica total a Catalunya, i quan el 2030 Catalunya necessitarà 9.741 megawatts més dels 259 que vostè defineix com a fita històrica o revolució.

I miri, nova potència instal·lada l'any 2022 a Catalunya: eòlica, zero. Consellera: zero. És aquesta la realitat. Vostè pot dir el que vulgui, però la realitat és que hem instal·lat zero megawatts de potència addicional en eòlica. I en fotovoltaica, 2,13, un 0,1 per cent d'aportació en l'àmbit nacional. Per tant, vostè digui que anem sisens o no sé com anem, però és evident que Catalunya està endarrerida en l'àmbit de les energies renovables.

I amb aquests segons que em queden. Pèrdua de biodiversitat. Ho deia el diputat Cornellà: és alarmant. Pèrdua de població d'espècies autòctones d'un deu a un cinquanta per cent els últims vint anys. Clar que vostè només es deu fer responsable de l'últim. El càlcul per a Catalunya del Living Planet Index evidencia una tendència regressiva del patrimoni natural i de la pèrdua de biodiversitat. Un setanta-cinc per cent de la fauna i flora a Catalunya està en risc. Retard en l'aprovació del catàleg de fauna amenaçada a Catalunya. Risc en la provisió de funcions dels ecosistemes i de serveis bàsics.

Consellera, a mi em sembla del tot evident amb les dades de l'últim any o acumulades que a Catalunya estem perdent pistonada en l'àmbit de l'acció climàtica i que és urgent que el seu govern es posi a fer feina –feina– en aquesta qüestió.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per a la rèplica de la consellera, té la paraula la senyora Teresa Jordà i Roura, consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural.

La consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural

Sí; gràcies, vicepresidenta. Bé, senyora Paneque, sort que m'estén la mà, diguéssim. (*Remor de veus.*) Imagini's que no ens l'estengués, eh? Sempre mà estesa i puny alçat. Això és la nostra màxima.

A veure, intentaré respondre el que pugui de tot el que ha dit, en el sentit de que ha dit moltes coses que se suposa que deuen ser certes, no? Evidentment, però ja li asseguro que n'hi ha moltes –moltes–, per no dir la majoria, que no o, si més no, són punts de vista, evidentment, diferents. I entenc que tan lícits els seus com els meus. I ja l'hi he dit abans: jo no vinc a fer proclames, en absolut. No soc d'aquest estil, ni de dir mentides.

Si, quan parlem de transició energètica, jo li he dit sempre i em sembla que no ho he «alentat» mai, més enllà de dir que veníem de deu anys molt complicats, en què no s'havia fet pràcticament re. Tampoc ningú ho demandava, eh? Això deu ser... No és culpa... No estic assenyalant a ningú, eh? És a dir, no ho sé, l'oposició també deu tenir alguna responsabilitat en aquest sentit. (*Rialles.*) Alguna, dic jo, perquè el canvi climàtic, no ho sé, va arribar quan es va crear el Departament d'Acció Climàtica? O potser ja l'any 72, quan el Club de Roma parlava dels límits de la Terra, potser ja ens alertava que hi havia una situació de canvi climàtic? És a dir, que jo crec que com a societat, perquè al final els governs i els parlaments no crec que m'equivoqui si dic que s'assemblen molt a la societat que representen..., és evident que això per a ningú va ser una emergència. Tampoc per al PSC –tampoc per al PSC. I jo no hi era quan s'estava treballant en aquest Parlament la llei del canvi climàtic, però em sembla que està molt clar qui va empènyer perquè fos una llei pionera i ambiciosa. Em sembla.

Senyora Paneque, bé, estem en sequera, bàsicament, perquè jo fa sis mesos no vaig agafar-la de la mà, amb la mà estesa, i vam fer un pacte nacional per l'aigua. Per això estem en sequera en aquest país. Que jo frivolitzo amb la sequera, em sembla molt indigne que vostè surti en aquest faristol i ho digui. Em sembla molt indigne. De fet, em sembla que no és ni just. Però és igual. Segurament..., sí, no?, estem a prop d'unes municipals i ara es deu tractar d'això.

Avui tenim una reunió, d'aquí una estona, per explicar que hem entrat en alerta a l'àrea metropolitana. Ho torno a dir: fa molts molts dies que en moltes comarques del

nostre país estan en fase d'alerta. L'alerta és quan estem per sota –els embassaments– del quaranta per cent a les diferents unitats que tenim al país.

En aquest cas, sembla que el món s'acabi perquè hem entrat en alerta l'àrea metropolitana, però en alerta ja ho estem des de fa temps. També explicarem després, perquè ara no tindria temps, una mica com estan les previsions i, evidentment, totes les inversions que fa l'Agència Catalana de l'Aigua. També li explicarem algun problema que tenim justament a l'AMB per algú vinculat amb el seu partit; això també l'hi explicarem, però jo l'hi explicaré en privat. No m'ho faci explicar avui aquí.

Deixi'm dir també que tenim accions, bàsicament perquè tenim l'obligació de tirar endavant la llei del canvi climàtic. Una llei que, ho repeteixo, ens vam trobar molt poc desplegada, per no dir gens. I estem fent moltes accions. De fet, li puc parlar de projectes en l'àmbit de la recerca i la innovació, perquè vostè, no ho sé, també deu voler crear el mantra que aquest Govern, evidentment, en la recerca i la innovació, no fa absolutament re. Doncs, miri, adaptació als impactes del canvi climàtic dels quaranta-quatre ports adscrits a la Generalitat de Catalunya i dels trenta-dos passejos marítims –això s'ha fet ara–; el projecte sobre l'agricultura de carboni; projecte sobre l'agricultura regenerativa a Catalunya; projecte sobre agrovoltisme; projecte d'informació integral del canvi climàtic al nostre país; el projecte del *hub* d'innovació i tecnologia de la fusta de Catalunya, que és un altre tema molt important; el projecte del Sistema d'Informació Dinàmica del Litoral; estem a punt de presentar l'any vinent, el 23, ajuts universitaris i centres de recerca per a projectes relacionats amb el canvi climàtic amb un import –poso aquest exemple– de 7 milions i mig; projecte un marc per al clima, que estem fent amb Icatmar, un institut primordial al nostre país i que també ha nascut durant aquesta legislatura; el projecte de renovació tecnològica a la xarxa de radars del Servei Meteorològic –són molts recursos i en aquest cas per tenir una xarxa de radars molt més moderna i preparada, sobretot per ser capaços de preveure episodis extrems en els quals estem abocats justament en aquests episodis de canvi climàtic–; projectes del sector empresarial també finançats pel Fons Climàtic; el programa Acció Green, de la recerca, el desenvolupament i la innovació empresarial, que aquest serà el segon any que presentem amb el conseller Torrent.

En temes dels ens locals, un munt, perquè per nosaltres el territori és important, i per això jo si he de triar entre territori i oligopoli, senyora Paneque, sempre sempre triaré el territori.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, consellera.

Interpel·lació al Govern sobre el balanç de les polítiques de lluita contra la corrupció

300-00245/13

El vuitè punt de l'ordre del dia és la interpel·lació al Govern sobre el balanç de les polítiques de lluita contra la corrupció, presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans. Per exposar la interpel·lació té la paraula el diputat Nacho Martín Blanco.

Ignacio Martín Blanco

Gracias, presidenta. Consejera Vilagrà, buenas tardes. Bien, hoy la interpelamos desde mi grupo parlamentario, yo, concretamente, desde la preocupación, desde la preocupación por lo que está ocurriendo en nuestro país, en el conjunto de España, con relación a la reforma, la previsible reforma del Código penal en dos aspectos fundamentales: uno es el de la derogación del delito de sedición, y el otro, el de la reforma del delito de malversación. Las dos para contentar a los socios del señor Sánchez, en este caso a Esquerra Republicana, en sus exigencias de una amnistía y un supuesto derecho a la autodeterminación de Cataluña.

Desde el punto de vista de la amnistía, está claro que ustedes han conseguido un equivalente funcional a ese objetivo con la derogación del delito de sedición y con esa previsible reforma del delito de malversación. Oigan, yo creo que hay que dejar una cosa sentada desde el primer momento: malversación es corrupción en cualquiera de los casos; malversación es robar al contribuyente; malversación, en definitiva, es menoscabar un bien jurídico fundamental, que es el patrimonio público. El bien jurídico que se protege con el delito de la malversación, con la tipificación del delito de malversación es el patrimonio público, no la poltrona del señor Sánchez, ni la poltrona del señor Aragonès. De lo que se trata es de proteger bienes jurídicos que

sean fundamentales para el interés general y no para los intereses partidistas de un partido político.

En este sentido, yo creo que muchos ciudadanos españoles comparten con nosotros, con Ciudadanos, esa preocupación por ver que, por la voluntad del señor Sánchez de perpetuarse en la Moncloa, ustedes van a salir beneficiados, porque van a conseguir imponer sus exigencias. Decía hace unos días el señor Junqueras, ante la ejecutiva de Esquerra Republicana, que esta reforma del delito de malversación y la derogación del delito de sedición abaratarán el próximo intento. En sus palabras: bajará el precio de volver a intentarlo. Bien, yo creo que, como ciudadano español, cualquiera se indigna, cualquiera se siente ofendido, insultado, ante esa actitud pretenciosa, esa actitud claramente soberbia de los partidos que dieron el golpe de estado del año 17 y, en este caso, de Esquerra Republicana y de su líder, Oriol Junqueras; al final, uno de los cabecillas, uno de los principales referentes de ese golpe de estado del año 17, diciendo que estas reformas que va a llevar a cabo el señor Sánchez, que va a llevar a cabo el Gobierno de España, que va impulsar el Gobierno de España, abaratarán el próximo golpe.

Es absolutamente ofensivo, absolutamente indigno para una democracia que se precie el hecho de que se privilegiando a quienes han atentado contra el interés general, quienes han atentado contra el interés, en definitiva, de la nación, del Estado y contra la convivencia de la sociedad catalana y de los catalanes con el resto de los españoles. Yo creo que es fundamental que dejemos las cosas meridianamente claras desde el primer momento: el interés general debe prevalecer por encima de todo. No puede ser que bajo ningún concepto un gobierno –y además presentando sus supuestas reformas sobre la base de que se quiere homologar España a los códigos penales de nuestro entorno– beneficie a sus socios parlamentarios con el solo objetivo de permanecer unos meses más en la Moncloa.

En este sentido, yo creo que una de las grandes falacias que hay que desenmascarar, hay que desterrar definitivamente, es la de que la reforma de la sedición, la derogación del delito de sedición, se hace para homologar España a otros países europeos. Esto es rotundamente falso. Por tipos delictivos, por conductas parecidas a las que acometieron Esquerra Republicana y Junts per Catalunya en el año 17, en

países como Alemania, como Francia, como Italia, como Portugal, hay penas que van desde los diez años hasta la cadena perpetua. Por tanto, seguir insistiendo con ese mantra, seguir insistiendo con esa mentira es una ofensa a los ciudadanos españoles. Hay que dejar de una vez por todas de tomar a los ciudadanos españoles por tontos. Hay que dejar de mentir a la ciudadanía y hay que decirles la verdad.

Oigan, ustedes, los señores del Partido Socialista, reforman ese delito, reforman la malversación y derogan la sedición, única y simplemente para contentar a sus socios parlamentarios. Única y simplemente para que el señor Junqueras se pueda presentar a las próximas elecciones, sea cuándo sean las próximas autonómicas o cuando quiera que sea, en todo caso, que pueda ver reducida su condena –en definitiva, inhabilitación– por los delitos cometidos en el año 17.

Por tanto, es fundamental decir la verdad a la ciudadanía. Hay una forma de corrupción económica y hay una forma de corrupción moral, que es la de tratar de engañar a la ciudadanía ocultando los verdaderos objetivos que tienen nuestros políticos. Y, en este sentido, señora Vilagrà –y es por eso que la interpelamos a usted, interpelamos a su Gobierno–, todo esto que se está hablando, que conocemos a través de los medios de comunicación, básicamente, como ustedes declaran, es el resultado de la mal llamada, de lo que ustedes han dado en llamar «la mesa de diálogo».

Pues bien, es absolutamente indecente que, en una mesa de diálogo opaca, oscura, sin ningún tipo de transparencia, sin ningún tipo de rendición de cuentas a la ciudadanía, se tomen decisiones que afectan al conjunto de los ciudadanos españoles, como algo tan importante como la reforma del Código penal. Vaya, yo creo que ante eso algo tendremos que decir el conjunto de los ciudadanos españoles. Y está claro que no tiene ningún sentido que un partido político, en este caso el Partido Socialista Obrero Español, que, con el señor Pedro Sánchez a la cabeza, está demostrando muy poco sentido de estado y escasísima responsabilidad –por no decir ninguna responsabilidad–, lo haga de espaldas a la ciudadanía española y lo haga únicamente, única y simplemente, en virtud de sus acuerdos parlamentarios con Esquerra Republicana.

En la cuestión de la corrupción, me parece un insulto que se nos diga que hay una corrupción buena y una corrupción mala. Bajo ningún concepto, señora Vilagrà. Yo no veo por qué es más legítimo que haya una malversación de fondos públicos, y la malversación es el delito de corrupción por antonomasia..., yo no veo razonable que se me diga que la malversación que se hace para dar un golpe de estado es buena y la malversación que se hace para el enriquecimiento personal de un político es mala. No, sinceramente, robar a los ciudadanos, malversar dinero público, es, en todos los casos, un atentado contra un bien jurídico que hay que proteger, que es el patrimonio público y, en todo caso, es una conducta que debe ser sancionada y que debe ser penada por nuestro Código penal con toda la contundencia. Porque, insisto, el manejo de los caudales públicos es una responsabilidad inmensa en la que incurrimos los políticos, sobre todo aquellos que tienen responsabilidades de gobierno.

A mí, sinceramente, el hecho de que hoy, en la Mesa del Parlament, el Partido de los Socialistas se haya abstenido a la hora de exigir que se aplique el artículo 25.4 del Reglamento del Parlamento de Cataluña a los diputados Jové y Salvadó –a diferencia de lo que hicieron con la señora Borràs– me parece que es, una vez más, blanquear y normalizar el discurso de los partidos separatistas, que dicen que, como el Uno de Octubre es represión del Estado y eso es un fin noble y legítimo, que todos debemos aceptar, eso no es corrupción. Lo que hizo la señora Borràs todo el mundo asume que es corrupción porque, efectivamente, fue cuartear o trocear, presuntamente, contratos para beneficiar a su amigo Isaías, al famoso amigo Isaías.

Pues bien, yo creo que tan despreciable, tan execrable, es lo uno como lo otro. Sinceramente, me niego a aceptar, como pretende el Partido de los Socialistas de Cataluña y como pretende el señor Sánchez, que es más noble dar un golpe de estado que trocear contratos para beneficiar a un amigo condenado por narcotráfico. No. Es, en todo caso, robar, malversar dinero público, y es corrupción. Corrupción, ni más ni menos. Dejen de engañar a la ciudadanía. Dejen de decirle a la gente lo que no es.

Porque yo creo sinceramente que, además, una parte importante de los ciudadanos españoles no tragan con este bulo, no tragan con esta falta de respeto cuando se les dice que hay fines para los que la malversación está justificada y otros para los que

no lo está. De verdad, no entiendo por qué es más justificable el golpe de estado del 17..., bueno, entiendo que es equiparable a la del señor José Antonio Griñán con el caso de los ERE; entiendo que es equiparable también con el caso del tres por ciento de la corrupción de Convergencia –que ante eso parece que hay una práctica unanimidad en Cataluña. Bien, no hay corrupciones buenas y corrupciones malas. No hay malversaciones buenas y malversaciones malas. Todas son corrupción; todas son robar dinero a los ciudadanos de Cataluña y del conjunto de España.

Por lo demás, señora Vilagrà, creo que el cuadro que le dibujo debería ser lo suficientemente preocupante para su Gobierno. Pero además quiero recordarle, por ejemplo, un estudio que se publicó hace poco, de la Universidad de Göteborg, en donde se habla del índice de calidad de los gobiernos subnacionales. Y a este respecto debo decirle que nuestra comunidad sale tremendamente malparada. No hace mucho, el señor Víctor Lapuente Giner presentó en esta sede, en el Parlamento de Cataluña, ese informe –él es uno de los coautores–, y en ese informe se arroja un dato que es tremendo, que es tremendo y tiene mucho que ver con la manera de hacer política de los partidos que han gobernado Cataluña estos años, que es una manera que podríamos definir, siguiendo a Banfield, como de «familismo amoral» o de «amiguismo amoral». Pues, bien, Cataluña aparece como la comunidad autónoma más corrupta de España.

Yo creo que, señora Vilagrà, en este sentido, ustedes deberían reflexionar sobre el porqué de esa situación, sobre las causas y los orígenes de esa corrupción que afecta a nuestra comunidad, y dejar, abandonar la autocomplacencia y empezar a poner manos a la obra para tener una administración pública que realmente –y presidenta, ya acabo– vele por el interés general y no atropelle sistemáticamente nuestros derechos y deje de lesionar el patrimonio público con delitos de malversación, atenuados por la voluntad de poder del señor Sánchez.

Gracias, señora Vilagrà, sigo en la próxima.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per la resposta, té la paraula la senyora Laura Vilagrà Pons, consellera de la Presidència.

La consellera de la Presidència (Laura Vilagrà Pons)

Gràcies, vicepresidenta. Senyor diputat, em sap greu dir-l'hi, però és que s'ha equivocat de cambra. És a dir, vostè aquest debat l'ha de fer al Congrés dels Diputats, l'ha de fer al Senat, i, en tot cas, allà facin les esmenes, els discursos i els plantejaments que vulgui.

Però deixi'm que li digui una cosa clara: mai podrà posar en una sola frase, en la mateixa frase, «Esquerra Republicana» i «corrupció». I el nostre expedient ens avala. I això és així. I si no és així, vostès denunciïn el que calgui, però crec que tindrà moltes dificultats per provar-ho, perquè vostès sempre intenten fer una cosa que em fascina, que és intentar barrejar independentisme amb corrupció. I van repetint-ho a veure si alguna cosa queda.

Però, mirin, no crec que pugui treure gaire pit quan, de fet, el seu estimat Tribunal de Cuentas els va haver d'advertir de l'origen no conegut o, en tot cas, desconegut, de diversos milers d'euros en campanya electoral, que ho va qualificar com una «irregularitat». També el Partit Popular, no estaven sols; no es preocupi. Però en tot cas és agosarat, és temerari venir aquí amb aquesta carta de presentació i fer aquest discurs que ha fet vostè.

De fet, en altres ocasions ja havia titllat de corrupció, per exemple, els avals que l'ICF en el seu moment va expedir per poder cobrir, diguem-ne, les multes que el Tribunal de Cuentas va fer sobre la qüestió de l'acció exterior del Govern o altres qüestions, amb unes multes que hi havia, absolutament arbitràries. Segons vostès, era corrupció, però en canvi el mateix tribunal els va acceptar com a bons. En aquest sentit, no té gaire credibilitat el seu plantejament polític.

Per altra banda, vostè sempre parla de percepció, de corrupció o, en fi, de percepció de la ciutadania amb relació a aquesta qüestió. I en tot cas, i mirant dades, aquesta percepció està reduint-se. Per tant, fins i tot en el plantejament que vostè em fa, doncs, tampoc no acaba de tenir raó. Però en qualsevol cas..., i si de cas li tornaré a repetir que el nostre compromís en la lluita contra la corrupció és insubornable.

I, de fet, ho vaig dir jo mateixa en la primera compareixença que vaig fer aquí al Parlament, que els valors que ens inspiraven justament eren el bon govern, el govern

obert, transparent i col·laboratiu. I no només això, sinó que un dels eixos del pla de govern és justament la transformació democràtica. I aquest eix inclou, doncs, mesures concretes d'integritat i d'instruments de lluita contra la corrupció. I, en tot cas, li'n posaré alguns exemples: la implementació i avaluació de l'estratègia de lluita contra la corrupció i l'enfortiment de la integritat, que el que fa és dissenyar i implementar instruments, protocols de protecció de persones alertadores, per exemple, i de canals interns d'alertes de l'Administració de la Generalitat i del sector públic; o bé la implementació de mesures que ens fan obtenir dades amb relació a aquesta lluita, i ara l'hi aniré desgranant, perquè de fet..., i ja ho vaig fer en una altra interpel·lació, justament fa quinze dies, sobre publicitat institucional, en el sentit que la nostra llei de transparència i de bon govern és de les més avançades i les més aprofundides. Per tant, en aquest sentit, vostè mateix té accés a dades, diguem-ne, sense buscar, doncs, massa, sinó que les té molt accessibles, i, per tant, aquesta aura de corrupció sobre el nostre país que pretén desplegar..., doncs, queden completament desmentides; són una pura especulació i no són certes.

I en tot cas, anem a l'informe final d'aquesta estratègia que ens serveix per avaluar com hem treballat i com treballarem en aquesta lluita contra la corrupció que vostè m'interpel·la. Hem posat en pràctica instruments que s'han, doncs, visualitzat com a idonis, retent comptes del procés d'implementació. I no ho hem fet només en un espai com el Parlament; també ho hem fet a través d'organismes independents com l'espai de participació ciutadana, justament creat per aquest objectiu. Com també vull destacar que divuit unitats de la Generalitat de Catalunya s'han implicat en l'exercici de la col·laboració interdepartamental per tenir impacte en aquesta política. I, de fet, la pàgina web d'aquesta estratègia ha tingut més de quatre mil visualitzacions en el darrer any i més de 1.500 descàrregues. Amb això, el que li vull dir és que justament les polítiques contra la corrupció del Govern generen interès i, per tant, han tingut un seguiment molt important.

L'estratègia de lluita contra la corrupció i l'enfortiment de la integritat pública, aprovada l'any 2020, va tenir vint-i-cinc actuacions desplegades i vuitanta-nou subactuacions. Això, en els darrers dos anys. D'aquestes, el noranta per cent li puc dir que ja estan iniciades o s'han completat. Concretament, el seixanta-cinc per cent estan completades i el vint-i..., gairebé vint-i-cinc per cent estan iniciades.

I aquestes actuacions, doncs, fan referència a àmbits tan importants pel que fa a la lluita contra la corrupció com la contractació pública, la comptabilitat, també les subvencions; també hem fet polítiques de formació, o les bústies anònimes.

I precisament li vull parlar de les bústies anònimes o bústies alertadores, que serveixen per donar compliment a una altra de les mesures, que és la protecció de les persones alertadores. Aquestes bústies ètiques, que el fet que siguin anònimes ha suposat un increment del..., fins a multiplicar per sis el nombre de denúncies. Això és molt positiu, entenem que és positiu, perquè això vol dir que el canal es percep com a segur; hi ha, doncs, més possibilitats de destapar casos.

Aquest no és l'únic mecanisme per detectar possibles casos, sinó que la Generalitat també disposa d'òrgans i de controls interns, com d'inspecció i auditoria, que assegurin la conformitat de les nostres actuacions.

També vull esmentar la col·laboració que tenim, evidentment, amb la Sindicatura de Comptes, com a òrgan extern, i, a més, vostès en formen part; per tant, el coneixen. També l'Oficina Antifrau, en la seva funció específica de prevenir i investigar possibles casos d'ús fraudulent de fons públics o qualsevol aprofitament il·lícit derivat.

Per altra banda, i pel que fa a l'estratègia de lluita contra la corrupció i la protecció de les persones alertadores, cal destacar l'impuls d'actuacions que ens han permès un marc institucional d'integritat. Algunes actuacions concretes que li vull destacar. D'una banda, s'han incorporat, perquè ho volíem fer així, experts externs a la mateixa Generalitat al Comitè Assessor d'Ètica Pública, tal com es va especificar en la cimera anticorrupció del juliol del 2022, que va ser un compromís i ja està en marxa; l'impuls de la xarxa de comitès d'ètica, o la formació bàsica i obligatòria en ètica i integritat que els alts càrrecs i personal directiu de l'Administració de la Generalitat i del sector públic, doncs, realitzem, en el marc de quan ens incorporem..., bàsicament, quan ens hi incorporem a la Generalitat.

I altres aspectes rellevants que li vull destacar. En l'àmbit de salut i de serveis socials, que evidentment són àmbits molt sensibles, i que també convé treballar aquests aspectes, hi ha diverses qüestions, per exemple, també comitès d'ètica especialitzats, que assegurin la coherència entre els valors declarats i les actuacions dels servidors públics. És evident que l'àmbit de salut, l'àmbit de serveis socials, és un àmbit on es

maneja informació, dades sensibles, i convé extremar totes les mesures de seguretat i de prevenció.

El Departament de Presidència disposa també de la Inspecció General de Serveis de Personal, que intervé en tot allò relatiu a infraccions en normativa de funció pública. I això específicament, evidentment toca la Secretaria de Funció Pública.

Com a resultat de l'execució dels fons europeus, del mecanisme de recuperació i resiliència, també s'ha elaborat un pla de mesures antifrau en l'execució d'actuacions finançades amb aquest fons. Aquest pla ha potenciat les mesures relacionades amb el conflicte d'interès i, en especial, l'avaluació de riscos de frau i corrupció per, efectivament, evitar que es produeixi, doncs, cap cas en aquest sentit. Aquesta metodologia s'estendrà a altres àmbits de gestió, perquè aquest també és un acord de la darrera cimera anticorrupció que vàrem tenir el juliol passat.

Per tant, hem fet feina, molta feina, jo diria, però en qualsevol cas, també som conscients de la que ens queda per fer. Per tant, no vull ser ni triomfalista ni fer un discurs cofoista, al contrari, sinó que el que li plantejo és que encara ens queda un camí molt clar, traçat i inajornable, que l'anirem avançant i fent treballar.

Vaig acabant aquest torn. Ja ho veu, senyor diputat, jo li parlo de dades, li parlo de mesures, li parlo de projectes que s'han fet realitat, i de la feina que en queda pendent. Consegüentment, un compromís ferm, sincer, insubornable, contra la corrupció. Per tant, no confongui corrupció, el que diu vostè que és corrupció, amb que les majories parlamentàries legislin, que és el que sempre hem fet i que, efectivament, continuarem fent, utilitzant, doncs, la força que tenim, òbviament, en totes les cambres.

I avui li parlo com a consellera de Presidència, però també li parlo com una persona que ha estat dotze anys al món municipal al capdavant d'un ajuntament, sense cap cas, òbviament, però també li parlo com a membre d'Esquerra Republicana, i que amb molt d'orgull sempre diem que som un partit amb més de noranta anys d'història i sense cap cas de corrupció política a les nostres files. Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, consellera. Per la rèplica del diputat, té la paraula el diputat Nacho Martín Blanco.

Ignacio Martín Blanco

Gràcies, presidenta. Senyora consellera, en primer lloc, diu vostè que pot estar orgullosa, a Esquerra Republicana, pel seu full de serveis quant a la corrupció. Ara en parlarem d'això. Jo, d'entrada, no trauria gaire pit, essent membre d'un partit com és vostè, d'Esquerra Republicana, que ha estat autor de dos cops d'estat al llarg de la seva història, als noranta anys d'història. Crec que no són tampoc, diguem-ne, arguments per estar-ne gaire orgullós.

Però si parlem de corrupció, també hem de dir algunes coses que crec que són importants. Nosaltres, personalment, jo parlo de Ciutadans, sí que podem parlar de no tenir cap cas de corrupció. És veritat que no tenim noranta anys d'història, però en els setze anys que fa que existim nosaltres sí que no hem tingut problemes amb la corrupció. Jo li recordo, senyora Vilagrà, el conseller Ausàs, conseller del tripartit entre l'any 2003 i l'any 2010..., no recordo els anys en què el senyor Ausàs va ser conseller, però li recordo que va ser condemnat per una cosa, diguem-ne, tan poc edificant com tràfic de tabac. Primer, en primer lloc. Per tant, no sé si això és motiu d'orgull o no, però Esquerra Republicana sí que ha tingut casos de corrupció, condemnes per coses, hi insisteixo, realment ignominioses.

D'altra banda, li vull recordar que fa quatre dies el Tribunal de Comptes..., la Sindicatura de Comptes..., per cert, també nostra, senyora Vilagrà; vostè diu: «El Tribunal de Cuentas, el seu Tribunal de Cuentas...» No, miri, el Tribunal de Cuentas, com la Sindicatura de Comptes, són institucions per al conjunt dels ciutadans, en aquest cas la Sindicatura de Comptes pel conjunt dels ciutadans de Catalunya, i el Tribunal de Comptes, el Tribunal de Cuentas, pel conjunt de ciutadans de tot Espanya. Doncs, la Sindicatura de Comptes ens deia fa escassament un any que hi havia sospites, indicis més que consistents, de pagaments indeguts i sobre costos en els contractes per la covid durant els anys que va durar la pandèmia a la nostra comunitat. Per tant, no crec que puguin ser, diguem-ne, especialment..., o treure pit de la seva conducta exemplaritzant durant els mesos que va durar la covid.

D'altra banda, li vull recordar també, precisament relacionat també amb aquests contractes, el cas del seu exsecretari d'organització, d'Esquerra Republicana, el senyor Xavier Vendrell, que es considera el cap de l'operació Voloh, o Volhov, com es vulgui dir, però, en tot cas, una macrooperació de corrupció que, realment, doncs jo crec que no..., no crec que estiguin en disposició de treure gaire pit des d'aquest punt de vista. Així com Convergència, o Junts per Catalunya, el que havia estat el partit nacionalista al que alguns agradava de dir el pal de paller del nacionalisme català, tenien el seu senyor..., el senyor Madí, doncs vostès tenen el seu Xavier Vendrell, que podríem dir que són els homes dels maletins d'Esquerra Republicana i de Junts per Catalunya, respectivament.

Per tant, crec que lliçons de corrupció o lliçons de respecte a la legalitat, de respecte a l'interès públic, de respecte, en definitiva, als ciutadans de Catalunya, vostès, senyora Vilagrà, en poden donar ben poques.

I jo crec que el que sí que podem dir és que el nostre partit precisament..., a mi em fa una certa gràcia, perquè em sembla una cosa d'allò més inconsistent, quan vostès venen a dir que Ciutadans va néixer per acabar amb la llengua catalana, i totes aquestes històries que s'inventen vostès sobre els orígens de Ciutadans. Jo li puc admetre, i podríem arribar a un punt d'entesa, que nosaltres vam néixer en bona mesura per una cosa relacionada amb la llengua catalana. No era precisament per acabar amb ella, sinó per acabar amb la imposició lingüística d'una sola de les llengües dels ciutadans de Catalunya; per garantir el bilingüisme i el respecte als drets lingüístics del conjunt dels ciutadans de Catalunya; el dret que tenen els ciutadans de Catalunya a educar els seus fills tant en català com en castellà.

Per tant, podríem parlar de per què vam néixer, però també li dic una cosa, nosaltres vam néixer per a això, sí, evidentment, i vam néixer també per lluitar contra la corrupció, per lluitar contra la corrupció a Catalunya i al conjunt d'Espanya, en un moment, precisament, en què els casos de corrupció proliferaven arreu d'Espanya, i molt concretament a Catalunya. Insisteixo en el que deia abans sobre, diguem-ne, l'«excel·lència», dit sigui amb tota la ironia dels seus successius governs, primer amb Convergència i després Esquerra Republicana amb el Partit dels Socialistes, quant a qüestions de corrupció. Catalunya mai no ha estat, per desgràcia, un exemple en

termes de netedat, de transparència i de lluita contra la corrupció. I vostès són protagonistes d'aquesta ominosa, d'aquesta luctuosa història de Catalunya en termes de corrupció. Per tant, a mi em sorprèn.

Deia vostè que no volia fer un discurs cofoi, un discurs autocomplaent. Jo crec que l'ha fet, i sincerament, també li dic una cosa, senyora consellera, i li ho dic amb tot el respecte, crec que no ha respost ni una sola de les qüestions que jo li he plantejat, ninguna de les qüestions –i presidenta, acabo ja– que jo li he posat sobre la taula ha merescut que vostè hagi tingut la cintura per adaptar el discurs que portava escrit al que jo li he dit. Jo li agrairia que entomés les coses que li he dit, i que respongués, si més no, a algunes de les coses que jo he plantejat en aquesta interpel·lació.

Gràcies, consellera; gràcies, presidenta.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per la rèplica de la consellera, té la paraula la senyora Laura Vilagrà Pont.

La consellera de la Presidència

Bé; gràcies, vicepresidenta. Diputat, bé, jo li responc a la interpel·lació que m'ha fet. Si estiguéssim al Congrés dels Diputats, això no ho podria fer, perquè sempre s'ha de concretar exactament de què vol parlar, i el que ha fet vostè és parlar d'Esquerra Republicana i corrupció quan cap dels nostres representants polítics, cap ni un, mai, en el seu exercici del seu càrrec com a responsable polític, en noranta anys, més de noranta anys d'història, ha estat condemnat mai per corrupció política.

I li faig un repte: si creu que té indicis, denunciï-ho, i veurem, doncs, on arriba. Però, en qualsevol cas, crec que estarà, doncs, com està ara, és a dir, no trobarà, en aquests moments, cap cas de corrupció en les nostres files.

En qualsevol cas, i quan parlem de polítiques per lluita contra la corrupció, el que es tracta és de prevenir, i és el que fa el nostre Govern. El que fem és desplegar totes les normatives que en aquests moments tenim sobre la taula, la llei de transparència, de l'any 2014, que parla d'accés a la informació, d'informació pública, de bon govern. I això és el que fem, i ho fem des d'un punt de vista de donar informació quan la ciutadania ens la reclama, però també de ser proactius des d'un punt de vista ja d'Administració pública, en el sentit de fer que, efectivament, hi hagi declaracions

d'activitats, béns patrimonials o interessos per part dels càrrecs públics. Ho fem quan tothom sap exactament quins obsequis hem rebut o amb quins grups d'interès ens hem reunit.

Aquestes mesures reuneixen, doncs, totes unes característiques, que són, doncs, el fet que cada persona ocupi el càrrec que pertoca, evitant conflicte d'interessos, abús de poder per satisfer interessos privats o enriquiment il·lícit. Això és el que fem.

També hem anat més lluny aquesta legislatura, amb un codi de conducta que estem desplegant, i ens sembla molt rellevant, doncs, que el coneguïn, perquè ens sembla que és una manera d'evitar molts casos de possible corrupció.

I quan parlem de transparència i quan parlem de ser propositius, el que pretenem és que el Govern de la Generalitat, doncs, tingui les finestres obertes, ben obertes, perquè des de fora es vegi tot de forma transparent. També ho hem fet amb codis de bones pràctiques, codis ètics, cartes de servei, inspeccions, i tants mecanismes com sigui possible per facilitar, efectivament, l'accés a la informació, perquè volem que tota la ciutadania siguin els ulls que observin que realment, doncs, no hi hagin males pràctiques.

Però realment el que és útil és que tots els càrrecs públics i tots els càrrecs directius, servidors públics, interioritzin aquests valors. Això és el que és realment efectiu per evitar la corrupció. I fixi's si nosaltres ho fem, que amb la darrera remodelació del Govern, justament hem potenciat aquest aspecte, posant en una mateixa direcció general i en la mateixa conselleria les competències de bon govern i les competències de govern obert. I ens sembla molt rellevant fer-ho així, perquè serem molt més eficaces i eficaços a l'hora de treure, doncs, bons resultats. Perquè volem que realment allò que diem, aquells valors declarats, aquests grans propòsits, doncs, s'adiguin als valors practicats, és a dir, al que fem realment, i finalment, els valors percebuts per la ciutadania.

I això ho fem des de la conselleria de Presidència, que és una sala de màquines de tota l'Administració –hem de fer que funcioni–, i on tenim aglutinades les competències de funció pública, evidentment molt rellevants per alinear tot l'engranatge a aquesta filosofia de treball; també tenim ara la Secretaria de Telecomunicacions i Transformació Digital, per tant, el CTTI; també l'Agència de

Ciberseguretat o la Direcció General d'Administració Digital, i, per altra banda, també col·laborem estretament amb l'Autoritat de Protecció de Dades.

Per tant, tot aquest engranatge fa que l'àmbit tecnològic sigui també una eina més per lluitar contra la corrupció. I ho fem també des de Presidència, que és qui tenim les relacions institucionals, per exemple, amb un organisme autònom, com és el Síndic de Greuges, que el que fa és vetllar pels drets fonamentals, especialment dels més vulnerables, especialment dels menors, per tant, trencant la visió adultocèntrica que sovint impera a les administracions. També treballem aspectes de govern obert per donar resposta a la ciutadania, fer una Administració més amable, trencar la bretxa digital, doncs, que en aquests moments encara hi ha, la gent encara ens diu, la ciutadania encara ens diu que l'Administració fem servir un llenguatge que no s'adiu al que ells esperen.

Així, doncs, govern obert, transparent, col·laboratiu, per a què? Doncs per fer una democràcia de més qualitat, que crec que és el que ens hauria d'ocupar i preocupar, doncs, als diputats, diputades, i, evidentment, al Govern sencer. En aquest sentit, i l'hi torno a repetir: lluita contra la corrupció, és un dels principals cavalls de batalla d'aquest Govern, i seguirem treballant. I, per tant, de lliçons ni una ni mitja.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, consellera.

Interpel·lació al Govern sobre els privilegis dels polítics separatistes

300-00252/13

El novè punt del dia és la interpel·lació al Govern sobre els privilegis dels polítics separatistes, presentada pel Grup Parlamentari de VOX. Per exposar la interpel·lació, té la paraula el diputat Sergio Macián de Greef.

Sergio Macián de Greef

Gracias, presidenta. Señora Vilagrà, no dicen la verdad ni desde el atril del Parlament. Mire: «Condenan a un alcalde de Esquerra Republicana a cinco años de inhabilitación

por prevaricar en la adjudicación de unas obras.» Una noticia de mayo de este año y se trata del juzgado de lo penal número 16 de Barcelona, que ha condenado al alcalde de Cabrera d'Anoia. Lo digo porque, en fin, casos de corrupción sí tienen ustedes en sus filas. *(Aplaudiments.)*

La sensación..., mire, una interpelación hacemos hoy que busca poner al Govern frente al espejo de la realidad actual y denunciar la situación política, social y económica a la que nos han conducido y el enorme distanciamiento que han creado ustedes entre los catalanes y la clase política, llena de privilegios económicos y políticos. Mire, los catalanes con los sucesivos gobiernos separatistas cada vez viven peor. Se lo dijimos en la interpelación anterior: un 36,9 por ciento del presupuesto de la Generalitat, nada más y nada menos que 18.000 millones de euros, la misma cantidad que se destina a sanidad y educación, ustedes la dedican a mantener una gigantesca estructura de gasto político superfluo y prescindible, que si desapareciera de la noche a la mañana los catalanes ni se enterarían ni les afectaría: 1.309 entes públicos, 360 chiringuitos o más de cuatro cientos altos cargos, de los que hoy hablaremos, son una bofetada en la cara a tantos catalanes que hoy malviven por la subida de precios y la inflación, el encarecimiento de la cesta de la compra, la subida de las hipotecas, el cierre de empresas o el paro. Más de 347.000 personas en Cataluña buscan trabajo y no lo encuentran, pero ninguno de estos 347.000 catalanes es un político separatista, porque ustedes ya se ocupan de darles colocación y sueldazo.

Se han convertido ustedes en una élite, una élite que vive de espaldas a la sociedad, que es incapaz de dar ejemplo, de ahorrar, de suprimir gasto político superfluo en un contexto de crisis social, económica y energética que hace muy difícil llegar a fin de mes a las familias catalanas, pero que a ustedes no les afecta.

Y, mire, yo se lo voy a concretar en tres ámbitos que son un escándalo para cualquiera que tenga sentido común. En primer lugar, el suyo es un gobierno que tiene la desvergüenza de ser el gobierno autonómico con más consejerías de España y con los sueldos más altos, más altos incluso que el Consejo de Ministros. Que Pere Aragonès sea el presidente autonómico que más cobra, con 132.855 euros, 48.000 euros más que el presidente del Gobierno de España, o que usted, señora Vilagrà,

cobre 117.000 euros, un treinta y siete por ciento más que el señor Bolaños, es un absurdo injustificable. Yo me pregunto: ¿Ustedes quienes se creen que son? ¿Se creen ustedes mejores o más capaces o más trabajadores que los demás para ponerse estos sueldos? Nosotros pensamos que es necesaria de forma urgente una reestructuración de los salarios públicos. Por ejemplo, una ley de pirámide salarial que impida que los políticos separatistas se creen por encima de todos, con sueldos estratosféricos como los que ustedes se autoasignan.

En segundo lugar, su Gobierno es incapaz de suprimir los privilegios económicos y las pensiones vitalicias de los expresidentes del Govern de la Generalitat y del Parlamento de Cataluña, como ya han hecho otras comunidades autónomas, como Andalucía, como Madrid, como Extremadura, como Castilla - la Mancha o Baleares, entre otras. Me puede decir usted por qué Pujol, Mas, Montilla o Torra han de tener unos privilegios económicos exagerados, además de una asignación económica para tener coche oficial con chófer, secretaria y escolta. ¿Por qué Ernest Benach, Núria de Gispert, Carme Forcadell o Roger Torrent han de tener una jubilación dorada a cuenta de los catalanes cuando cumplan los sesenta y cinco años? Mire, la pensión media de un jubilado en Cataluña es de 1.133 euros –1.133 euros. Y es indecente, por ejemplo, que el señor Benach, presidente del Parlament del 2003 al 2010, se vaya a embolsar casi cinco mil euros de pensión vitalicia a partir del 2024, dentro de un año y medio, cuando cumpla los sesenta y cinco, solo por haber sido el presidente de esta cámara hace más de una década. Fíjese, cinco mil euros de pensión para los políticos separatistas frente a 1.133 euros de pensión para los jubilados catalanes. Esto es una auténtica bofetada en la cara a nuestros mayores.

Y, en tercer lugar, su Gobierno es incapaz de reducir el bochornoso número de asesores, altos cargos y personal eventual de confianza. Si no me escucha, señora Vilagrà, luego difícilmente podrá contestar a mis preguntas. La Generalitat tiene más de cuatrocientos altos cargos directos, que nos cuestan más de 27 millones de euros anuales, sin contar los cientos de enchufados en empresas públicas que dependen de la Administración catalana. Mire, el salario medio de un alto cargo de la Generalitat de Cataluña es de 81.000 euros anuales. Y resulta que no solo Pere Aragonès, no solo sus catorce *consellers*, no solo la mayoría de estos cuatrocientos altos cargos, es que hasta los secretarios generales, los directores generales de todos los

departamentos, los delegados de las embajadas *fake* de la Generalitat en el extranjero, todos cobran más que el presidente del Gobierno de España.

Mire, ¿piensan ustedes acabar con esta insensatez algún día, señora Vilagrà? ¿Es esta su manera de entender la política y de hacer política? Funcionan como una gigantesca agencia de colocación de los políticos separatistas y de sus familiares, amigos, esposas, maridos, parejas, hijos y hermanos.

Déjame que le recuerde solo los dos últimos casos, que, por cierto, afectan a su partido, por a ver si al menos se pone colorada en su escaño, porque..., en fin, es que es una auténtica vergüenza. Núria Vergés, hermanísima de la vicepresidenta primera del Parlament, Alba Vergés –sí, no levante los ojos–, colocada como directora general de Cuidados, Organización del Tiempo y Equidad en los Trabajos, dependiente del «Departamento de Igualdad y Enchufismos», que es el nuevo nombre que vamos a tener que dar a este departamento, con un sueldo de 87.456 al año. O el colmo del nepotismo, la colocación de Ferran Civit, pareja de la *consellera* Meritxell Serret, al frente de la energética pública que ustedes han creado, un antropólogo sin ninguna experiencia en el sector energético. Hay que reconocerles que lo hacen ya sin ningún pudor y sin esconderse.

Mire, desde VOX pensamos que es absolutamente necesario, por respeto a los catalanes, acabar ya con esta situación de privilegio de los políticos separatistas, y por ello, proponemos reducir a la mitad el número de altos cargos y personal eventual de la Generalitat de Cataluña; aplicar una rebaja del treinta y cinco por ciento en el sueldo de estos altos cargos; elaborar y presentar ante esta cámara un plan de ahorro y racionalización del gasto público superfluo, que mucho tiene que ver con esos 1.309 entes públicos y 360 chiringuitos de los que antes le hablaba, e incorporarlo a los presupuestos del año 2023. Y, mire, racionalizar los salarios públicos de todas las administraciones en función de las responsabilidades desempeñadas y en función del número de personas sobre las que se ejercen dichas responsabilidades. Quinto, suprimir los privilegios económicos y pensiones vitalicias de los expresidentes por respeto a los trabajadores y a los jubilados catalanes.

Pero, mire, no solamente han creado un cortijo económico en el que colocan a los suyos con las nóminas disparatadas, muy por encima del nivel de vida de los

trabajadores en Cataluña, sino que también se creen por encima del pueblo con privilegios políticos inaceptables. A diferencia de los ciudadanos corrientes, a los que no se les perdona ni una multa de tráfico, a los políticos separatistas les sale gratis delinquir; les sale gratis delinquir porque ya está el presidente del Gobierno de España para indultarlos sin escrúpulos; ya está el presidente del Gobierno de España para acordar con ustedes mesas de traición donde se negocia en secreto sobre lo que no se está en disposición de dar; ya está el presidente del Gobierno para entregarles la cabeza de la directora del CNI por hacer su trabajo, que es defender España de sus enemigos externos e internos; ya está el presidente del Gobierno de España para permitir que todos los catalanes paguemos con nuestros impuestos las multas a aquellos que malversaron dinero público en el golpe de estado del 17; y ahora también está el presidente del Gobierno para reformarles a la carta el Código penal, derogando el delito de sedición y ya veremos si también vaciando de contenido el de malversación. Es algo inédito en democracia, negociar la reforma del Código penal y la derogación de un delito con los delincuentes condenados que lo cometieron, como si el Gobierno se sentará con el Lute a negociar la supresión del delito de robo a mano armada –es algo inédito, es un escándalo. Por eso, en su falsa mesa de diálogo no se debaten medidas para mejorar la vida de los catalanes; principalmente, se mercadean los privilegios de los políticos separatistas, es decir, indultos y reformas penales para favorecer a unos políticos que arrastraron Cataluña al borde de un conflicto civil.

Mire, cuarenta años de gobiernos separatistas han creado un estado de bienestar, pero un estado de bienestar para los políticos separatistas y sus allegados, no para los catalanes; una auténtica red clientelar basada en el nepotismo, con una administración sobredimensionada que se dedica a desviar y malgastar dinero de los catalanes. Señora Vilagrà, se puede engañar a mucha gente durante mucho tiempo, pero no se puede engañar a todo el mundo durante todo el tiempo. Hay cada vez más gente, más ciudadanos que piensan que ustedes, que sus problemas, que sus intereses están cada vez más desconectados de la realidad cotidiana de los trabajadores en Cataluña; que se han aprovechado de sus anhelos, de su esfuerzo y de su trabajo para engordar su inacabable agencia de colocación.

Por eso les exigimos que vuelvan a poner en el centro del debate las preocupaciones de los catalanes; que devuelvan lo malversado; que reduzcan su estructura política, que genera despilfarro en un momento tan delicado como el presente; que expulsen el nepotismo y el clientelismo de su acción de gobierno. Gánense el sueldo honradamente, como hacen cientos de miles de catalanes, y dejen de utilizar la situación de privilegio que tienen con el señor Sánchez y lleven a las reuniones con el Gobierno las verdaderas preocupaciones de los catalanes y no sus privilegios. Hagan todo esto cuanto antes, señora Vilagrà, porque los catalanes no van a tragar eternamente con su engaño. ¿O usted cree que sí, señora Vilagrà, que vamos a seguir aguantando que ustedes antepongan sus privilegios a las necesidades de los catalanes?

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per a la resposta, té la paraula la senyora Laura Vilagrà Pons, consellera de la Presidència.

La consellera de la Presidència

Gràcies, vicepresidenta. Diputat, ja li dic que no li respondré la demagògia de curta volada, els arguments, diguem-ne, absolutament fora de lloc, barrejant decisions que pren el Govern amb lleis del Parlament que estableixen quin és el règim per als expresidents, per exemple –o expresidentes, si fos el cas–, i, per tant, no li contestaré re d'això. Només li donaré un petit exemple: el president Aragonès es va rebaixar el sou un quinze per cent l'any 2021, per tant, torni a refer els seus números.

Quan vaig llegir el títol de la seva interpel·lació, «Privilegis per als líders separatistes», realment no sabia com agafar-m'ho. En qualsevol cas, no sé de quins privilegis parla; no sé si parla dels privilegis de rebre multes milionàries preventives sense judici del Tribunal de Cuentas per l'acció exterior o altres conceptes; no sé si els privilegis fan referència a l'empresonament per les nostres idees o per l'exercici de les nostres funcions, pels quals la ciutadania ens ha votat, o si els privilegis fan referència a les inhabilitacions per a càrrec públic per posar urnes. Això són privilegis? Això és repressió, això és persecució d'idees, persecució de la dissidència política, i d'això li he de reconèixer que en saben molt, vostès. Però no és que ho digui jo, no és que digui jo que aquest comportament és repressió, ni ho diu el Govern ni ho diu Esquerra

Republicana, que també ho diem: ho diu el Consell d'Europa a través del seu relator, el parlamentari letó Cilevics, que, representant l'Assemblea de Parlamentaris i Parlamentàries del Consell, en un informe demolidor per a l'Estat espanyol, deia que calia fer canvis legislatius, derogar el delictes de sedició –li sona?–, acabar amb la persecució dels càrrecs públics encara pendents de judici.

I, des d'aquí, evidentment, tot el suport a Josep Maria Jové, a Lluís Salvadó – companys diputats seus, també–, també a la companya de govern, la consellera Garriga, i a tantes persones amb el judici obert, com ara al director d'*El Vallenc*, amb qui vaig estar dissabte passat, per tant, també per a ell tot el suport, a tantes persones anònimes que esperen judici. També al Bernat Solé, al company Bernat Solé, delegat del Govern a Lleida, amb una confirmació del Tribunal Suprem d'un any d'inhabilitació i d'una multa substancial per permetre obrir els col·legis electorals, com van fer tantes alcaldies i ajuntaments d'aquest país. I aprofito, evidentment, per fer-los arribar el suport, solidaritat i compromís a no defallir. L'informe –l'informe del que li parlava– també deia: «Ningú més a la presó», i demanava abordar el conflicte polític a través de la negociació d'una forma més aprofundida.

Per altra banda, el Fòrum Europeu de Nacions Unides sobre drets de les minories nacionals també ha advertit Espanya sobre la repressió a Catalunya, la necessitat de canvis legislatius, la necessitat de respecte de drets fonamentals que s'espera d'una democràcia. Què necessiten més per aturar el seu discurs de barbàrie? Doncs hi afegiré una altra cosa: l'informe previ del Parlament Europeu sobre Pegasus i l'espionatge contra els líders independentistes. L'eurocambra dona per acreditat que s'ha espiat els líders polítics independentistes i que ho ha fet l'Estat i que això és intolerable; és un atemptat a la democràcia, a la llibertat ideològica, a la intimitat. Fou un excés intolerable a Europa. A l'Estat s'ha practicat i es practica la repressió, i la llavor d'aquesta persecució la posa la seva ideologia. Espanya té un cantó molt fosc, i en la foscor vostès s'hi mouen com peix a l'aigua. I nosaltres hem vingut a posar llum a la foscor, com diria algú.

Bé, de veritat em sembla surrealista que vostè vingui aquí a dir que els polítics independentistes tenim privilegis, tot i que he de dir que, a aquestes alçades de la pel·lícula, tampoc no ens poden sorprendre les seves intervencions esperpèntiques.

Perquè, miri, de privilegis, ni cap ni un, sinó tot el contrari. Els polítics, no només els polítics, diguem-ne, els representants polítics, sinó tot el conjunt de l'independentisme, som sistemàticament perseguits i víctimes de la repressió per les nostres idees, pel nostre compromís en fer que Catalunya pugui decidir el seu futur.

Molts de nosaltres, o alguns de nosaltres ja n'hem pagat les conseqüències, i alguns encara estan esperant un preu altíssim: multes milionàries, inhabilitacions, presó, exili. Vostès venen aquí, al Parlament, amb uns discursos absolutament allunyats de la realitat, com si per anar repetint una mentida al final s'acabés convertint en certa. Sort en tenim, i sort en té la ciutadania, que no governen i que no poden aplicar tot el que expliquen, perquè si no, aniríem ben arreglats. L'aplicació de les seves polítiques ens duria, indubtablement, al caos, i evidentment, en un moment molt complicat com el que vivim, en un moment de màxima complexitat, m'atreviria a dir d'urgència social, nosaltres, a diferència d'altres, no renunciem a les nostres responsabilitats, som aquí, al peu del canó. Nosaltres hem vingut justament a lluitar contra els privilegis, a lluitar per abolir-los, a fer polítiques de redistribució de la riquesa per aconseguir la justícia social.

Vol que li digui què són els privilegis, veritablement? Els privilegis és quan a l'Estat espanyol el deu per cent més ric cobra una mitjana de vuit vegades més que el cinquanta per cent més pobre; que els ingressos d'aquest deu per cent més ric suposin un terç del total dels diners que guanya el conjunt de la població, segons el Laboratori de les Desigualtats Mundials. També, privilegi és que l'impacte de la inflació pugui comportar una pèrdua de poder adquisitiu de fins a tres mil euros per llar, aquest 2022, i que això no sigui equitatiu, sinó que a les llars amb rendes més baixes se'ls encareixi la cistella de la compra un onze per cent més que els rics, segons l'enquesta de pressupostos familiars.

Privilegi –i aquest sí que és un privilegi– és que les elèctriques hagin obtingut un trenta-tres per cent més de benefici en plena crisi de preus. Privilegi és que els beneficis de l'IBEX creixin vuit vegades més que els salaris des de l'inici de la covid. Nosaltres hem vingut aquí per lluitar contra aquests privilegis, i som conscients de que les desigualtats encara són grans. Sabem que els estalvis en les llars a l'Estat espanyol cauen en picat, del divuit per cent dels ingressos disponibles el tercer

trimestre del 2020, al 8,5 el segon trimestre del 2022, segons l'Eurostat. Saben que gairebé 2 milions de catalans pateixen risc de pobresa o exclusió social? Que la quantitat de persones que no poden mantenir un habitatge en condicions de temperatura adequada ha passat del nou per cent al setze per cent durant aquest any passat? Que l'Estat espanyol és el cinquè país en desigualtat de la Unió Europea entre el 2015 i el 2019?

Contra els privilegis, contra les desigualtats, hem de fer polítiques públiques diferents, transformadores; contra els privilegis, contra les desigualtats, escut social i drets per a tothom. Això és el primer que hem vingut a fer. Respondre a la crisi a què ens enfrontem, a aquesta emergència social. I, sap què? Amb un estat del benestar més potent podríem reduir molt més les desigualtats. L'anàlisi dels ingressos salarials mostra que les desigualtats s'han reduït fins als mateixos nivells d'abans de la pandèmia, en molt bona part gràcies al paper de l'estat del benestar, i, sobretot, també, de la recuperació de l'activitat. Concretament, l'índex de Gini a Catalunya el primer trimestre del 2022 se situa tan sols a 0,4 punts per sobre del nivell de febrer del 2020, just abans de l'inici de les restriccions. Aquesta millora es produeix en tots els col·lectius. Per tant, volem posar en valor l'àmplia i la ràpida resposta en les polítiques públiques a Catalunya per tal de pal·liar els efectes de la pandèmia. I això ha estat clau en la recuperació, doncs, en moltes famílies. I això ho diu l'informe anual de l'economia catalana 2021.

Veu que li dono dades; per tant, no parlo, diguem-ne, fent proclames o intuïtivament, sinó que intento argumentar amb dades el que dic. I això no ens fa caure en l'autocomplaença, ans al contrari: no defugim la responsabilitat de seguir donant resposta a aquestes necessitats, i per això tenim sobre la taula diferents mesures i de ben segur n'hem de portar a terme d'altres, i ho farem amb el nou pressupost. D'una banda, aquests 300 milions d'euros per ajudar les famílies i les persones vulnerables, les empreses i persones emprenedores. Dins d'aquestes mesures destaquen l'augment del bo social tèrmic en un cinquanta per cent per ajudar les llars més vulnerables a fer front als augments de preus dels subministraments. L'ajuda de cent euros per infant escolaritzat per compensar l'increment de preus del material escolar, o les ajudes de dos-cents cinquanta euros per a les persones joves que vulguin accedir a un habitatge davant dels ajuts absolutament insuficients que en aquests

moments, doncs, donava l'Estat. O l'ampliació de la T-Jove fins als trenta anys. O ajudes per impulsar la transició energètica, tant domèstica com empresarial.

Aquestes són algunes de les mesures que li he volgut desgranar. També, òbviament, i n'hem parlat abans en una altra interpel·lació, una altra qüestió important, la lluita contra la corrupció i l'arbitrarietat. I no m'allargaré perquè anteriorment ho he fet en una altra interpel·lació, però posar en valor l'aplicació, doncs, d'aquesta llei de transparència, i moltes altres mesures, a partir del 2014 que ens han situat, doncs en un estat..., en un, en un país –de moment un estat no, però ho serem, aviat–, amb un bon govern i unes bones polítiques contra la corrupció.

A Catalunya no tenim rei, per tant no tenim privilegis. Des del Govern treballem perquè aquest país, amb persones, doncs, que no tinguin privilegis ni econòmics, ni socials, ni de gènere, ni de raça, ni de cap tipus, però que tinguin tots els drets, aquest és el nostre objectiu. I sabem que això és lluitar contra la seva ideologia, una ideologia que ens portaria a la llei de la selva, on el més fort sobreviu esclafant el que faci falta.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies. Per a la rèplica, té la paraula el diputat Sergio Macián de Greef.

Sergio Macián de Greef

Gracias, presidenta. Señora Vilagrà, tomando el hilo de lo que decía últimamente: nuestra ideología es de ley y orden, que es justamente lo que ustedes no tienen. Dice que no me contesta porque no le parecen bien las cosas que le dicen desde mi grupo parlamentario, pero no me ha contestado porque estaba de cháchara con el señor Roger Torrent. Del concejal de Cabrera d'Anoia, mutis por el foro. No ha dicho nada. Por tanto, asumo que entiende que se tienen casos de corrupción en su partido.

Y mire, señora Vilagrà, Aragonès, a pesar de haberse rebajado el sueldo, sigue siendo el presidente autonómico que más cobra –sigue siendo del presidente autonómico que más cobra. Y su Gobierno sigue siendo el Gobierno más extenso de todos los gobiernos autonómicos. Y usted cobra 117.000 euros, 43.000 euros más que el ministro Bolaños. Todas estas cosas le deben parecer bien.

Y al señor Roger Torrent..., aprovechando que también lo tengo aquí en la bancada del Parlament, señor Torrent, usted ha sido presidente del Parlament tres años y usted, cuando se jubile va a cobrar más de 4.500 euros a cuenta de los catalanes, de los sufridos catalanes... (*veus de fons*) –sí, sí, sí, léase usted la ley; sí, sí–, frente a los 1.133 euros de pensión media que va a recibir una jubilada o un jubilado catalán. (*Alguns aplaudiments.*)

Mire, ustedes no hacen nada ni por evitar, en tiempos de crisis, que su Gobierno sea el gobierno más extenso de todos los gobiernos autonómicos de España, ni toman medidas para evitar privilegios de *expresidents* de la Generalitat y del Parlament, ni tampoco toman ninguna medida para eliminar esa superestructura de más de cuatrocientos altos cargos que tiene la Generalitat. Oiga, muchos de esos altos cargos se podrían suprimir, porque esas funciones las podrían llevar a cabo funcionarios de la Generalitat, que los tienen muy cualificados y que harían el trabajo mucho mejor, probablemente, que esos altos cargos. Pero, claro, estos no tienen carné de partido ni son tampoco amigos o allegados de ustedes.

Aprovechando esos casos, mire, yo, no sé, no le deben haber gustado los casos de Núria Vergés o de Ferran Civit; no le deben haber gustado, pero es que resulta que el señor Buch, *exconseller* de Interior, acusado de malversación y prevaricación, al que le piden seis años de cárcel y quince de inhabilitación, colocado como presidente y consejero delegado en Infraestructures de Catalunya, SA. Este es un poco el tono de los políticos separatistas catalanes a los que nos referíamos en esta intervención. Por cierto, 115.000 euros, un poquito menos que usted.

En cuanto al plano político, señora Vilagrà, España está hoy peor que en 2017. En 2017 teníamos un gobierno entregado, de brazos caídos, incapaz de defender los derechos y libertades de los catalanes y la unidad nacional, y hoy tenemos un gobierno directamente cómplice del separatismo golpista, que les aprueba leyes para que lo vuelvan a hacer impunemente y para facilitar la amnistía encubierta de Puigdemont y el resto de fugados de la justicia.

Ustedes no son distintos a cualquier español y, por tanto, son los primeros obligados a cumplir las leyes y las resoluciones judiciales. Los socialistas son rehenes de Junqueras y del golpismo catalán. Han registrado esta reforma legal indecente del

delito de sedición, por cierto, como proposición de ley, para saltarse todos los informes del Consejo Fiscal, del Consejo de Estado, del Consejo General del Poder Judicial, de la Secretaría Técnica, de la Abogacía del Estado. Hasta esa manera torticera de trabajar tienen los socialistas cuando se trata de ceder a su chantaje. Todo porque quieren hacer impune el golpe de estado de octubre del 17.

Mire, frente a un gobierno cómplice del golpismo y un gobierno de la Generalitat en auténtica rebeldía desde hace una década, VOX registró ayer en el Congreso una proposición de ley de reforma del Código penal para agravar el delito de traición contra la unidad de España, cuando lo cometa el presidente del Gobierno, un miembro de su Gobierno o miembros de gobiernos regionales, por la especial cualificación que tienen estos sujetos a la hora de cometer estos delitos. Y yo le digo que, frente a aquellos que quieren una amnistía encubierta de los delitos cometidos el Uno de Octubre, VOX va a proteger siempre la unidad nacional, la integridad territorial y el orden constitucional.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per a la rèplica té la paraula la consellera de la Presidència, la senyora Laura Vilagrà i Pons.

La consellera de la Presidència

Gràcies, vicepresidenta. Diputat, ja li he dit que n'ha dit de molt grosses, fins i tot a nivell personal, que fins i tot, diguem-ne, ha sigut molt ofensiu amb relació a parelles de membres del Govern que vostè ha anomenat, que tenen un fill amb una altra persona; imagini's si són parella...

En qualsevol cas, també ha dit que els expresidents d'aquest Parlament cobraran pensió. No és veritat, és que no és veritat. No ho digui més –no ho digui més–, perquè no és veritat. Per tant, si us plau, ceneixi's a la realitat.

En qualsevol cas, vostès sí que en saben, de privilegis, que van als parlaments com aquest, als mitjans de comunicació, a tot arreu, fent discursos que atempten contra els drets humans fonamentals i se saben impunes. Saben que les seves paraules no

tindran conseqüència, i això sí que són privilegis. I vostès, fins a dia d'avui, doncs, no paren de fer-ho.

Abans li he dit que venia a dir-li tres coses, i només n'hi he explicat una. I permeti'm que avanci en altres coses que li vull explicar i, per tant, no entri en els seus debats de poca volada, com li deia abans. La segona: allò que és urgent no ens farà perdre allò que és estratègic, que és la transformació profunda del país.

Miri, això ho compartim. Volem transformar el país, però afortunadament en direccions antagòniques. Per nosaltres, la transformació del país s'ha de basar en la radicalitat democràtica, en la cohesió social, en la defensa a ultrança dels drets individuals i col·lectius. I som aquí per transformar el país en quatre grans línies. I per nosaltres és molt rellevant el que estem fent en l'àmbit de gratuïtat de la infantil 2, i això afavoreix l'equitat, la cohesió social i afavoreix a tothom, absolutament tothom; la reducció de les ràtios a infantil P3 i continuarem, o la reducció dels preus públics a la universitat. Això és el que hem de fer els governs, i ser seriosos i estar al costat de la gent.

Una aposta clara per la protecció del dret a l'habitatge, amb la instauració de la reserva del vint-i-cinc per cent de nous habitatges de lloguer per a joves; o 98 milions d'euros programats per abordar el sensellarisme, o altres recursos destinats a incorporar el parc públic d'habitatge.

En aquest àmbit, també l'impuls imprescindible del sistema de salut, amb un avenç important en la salut mental, amb el programa de benestar emocional i salut comunitària, que ha permès incorporar 380 professionals referents del benestar emocional als centres d'atenció primària. I això sí que és important per a la gent. També la inversió de vora 450 milions d'euros en infraestructures en l'àmbit de sanitat, incorporant nous professionals com fisioterapeutes i higienistes dentals, molts dels quals ja s'incorporaran aquest any, arran de l'acord pressupostari que vàrem subscriure l'any passat, en aquest cas, amb Junts per Catalunya i En Comú Podem. Sembla que no tothom comparteix el caràcter estratègic i essencial del sistema de salut, perquè tot just la setmana passada vam veure com una part dels partits de l'oposició bloquejava la tramitació, aquí al Parlament, d'una dotació extraordinària del sistema sanitari. Espero que sigui només un bloqueig, diguem-ne, temporal i que

puguem donar sortida a aquesta qüestió, perquè és molt important, perquè evidentment necessitem aquests recursos per dotar el sistema de salut del múscul que en aquests moments li falta.

També hi incloem –i una cosa que el fascinarà– la protecció de la llengua i la cultura catalanes i araneses, amb el blindatge d'aquestes llengües a l'escola i l'eliminació dels percentatges. O l'impuls del pacte nacional per la llengua. La setmana que ve justament farem un govern extraordinari per parlar de tots aquests temes; tots els seus *hits*, vaja, allò que més els motiva anar a la contra.

També la transformació verda, amb l'impuls de l'energètica pública. Per cert, amb el Ferran Civit a davant, sí, perquè ell va ser una de les persones que va impulsar les lleis més importants d'aquest Parlament en temes de medi ambient. Aquesta és la seva experiència, i no cap altra.

La redacció de l'estatut dels municipis rurals. I no podré explicar tot el que venia a explicar, però també hem aprovat el nou pla general de política forestal. Hem triplicat la inversió en prevenció d'incendis forestals.

La transformació feminista. Hem multiplicat per quatre els ajuts a l'esport femení; 23 milions destinats al programa de Temps x Cures, per donar servei a l'atenció a infants i adolescents i, especialment, a les famílies més vulnerables; 90 milions d'euros per als serveis d'urgència per a les dones en situació de violència –per cert, avui al Govern hem aprovat el protocol contra les violències masclistes, liderades pel Departament d'IF i també el Departament d'Interior–, o la transformació democràtica, efectivament, amb el fons complementari de riscos per protegir els treballadors públics que són amenaçats pels tribunals de *cuentas* o altres mecanismes de repressió.

I no tindrè temps d'explicar més coses. Només dir que nosaltres el que fem –mal els pesi– és treballar sense privilegis, amb humilitat i, sobretot, sabent que tenim una coalició amb la ciutadania per donar horitzó nacional i justícia social.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

El desè punt de l'ordre del dia és la interpel·lació al Govern sobre la situació del mercat laboral, presentada pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Interpel·lació al Govern sobre la situació del mercat laboral

300-00249/13

Té la paraula el diputat Joan Canadell i Bruguera.

Joan Canadell i Bruguera

Bé; bona tarda, presidenta, membres de la Mesa, consellers. Conseller Torrent, avui l'interpel·lem sobre un dels temes que ens sembla que és un dels principals problemes que tenen, que pateixen, les empreses i en què –almenys cada vegada que els anem a veure i que segur que vostè també ho fa– coincideixen, la gran majoria, que és la falta de personal qualificat. No és l'únic. Hi han altres problemes que preocupen molt el teixit empresarial, com és, per exemple, tot el tema de la burocràcia, dels terminis per a les llicències, per, en general, per a qualsevol tràmit. D'això en parlarem un altre dia. També avui tenim un altre problema afegit, que és el del preu de l'energia, que fa un any, dos anys, no era un problema. Avui és un problema greu. Esperem que l'anem solucionant. Però, en definitiva, venim a parlar de la falta de personal qualificat.

Més enllà del que ens diguin les empreses, hi ha una enquesta que es fa cada any des del 2012, que la publica l'Idescat i la fa la Cambra de Barcelona, on es pregunta quins són els factors que limiten el creixement de les empreses. I un dels factors més importants, a dia d'avui, justament és la falta de personal qualificat. Miri, en aquesta enquesta que es va començar a fer el 2012, en aquell moment, aquesta preocupació, aquest factor, afectava un 5 per cent de les empreses; El 2013, el 6,2 per cent; el 2014, el 9,5 per cent; el 2015, el 13 per cent; el 2016, el 17,5 per cent; el 2017, el 19,3 per cent; 2018, 23 per cent; 2019, 24,4 per cent; 2020, 13,1 per cent –l'any de la covid–, i 2021, ha pujat al 25 per cent. És a dir, estem en el pitjor moment.

Aquest problema, evidentment, fa anys que s'arrossega, cada cop ha anat a pitjor, però no veiem que vostè, conseller, en parli gaire, no se'l faci gaire seu, no aparegui en els seus discursos. Com tampoc ho veiem amb el conseller Homrani i m'atreveixo a dir que tampoc amb la consellera Bassa. I, de fet, vostès han governat al Departament de Treball en els darrers sis anys i, per tant, d'alguna manera, en aquest tema, són vostès qui han tingut la clau per solucionar aquest problema. Abans del

2016, hi havia una conselleria que englobava els dos departaments, Empresa i Ocupació; després es va dividir. Podríem dir que aquesta divisió va afectar que això no acabés de funcionar, però ara ja porta un any i mig amb vostè al capdavant, que ha tornat a ocupar els dos departaments, i no veiem que de moment això progressi adequadament.

De fet, ahir vostès van fer un anunci de la reforma del SOC en línia de la descentralització. Ens sembla bé. Nosaltres ja anàvem en aquesta línia, però no veiem que això sigui la gran solució. Espero que hi hagin altres propostes. I, sobretot, li demano: en què notaran això, aquesta reforma? En què notaran les empreses aquesta millora per trobar personal qualificat? I, sobretot, quan ho començaran a notar? Perquè ja fa anys que estava descentralitzat; es va centralitzar, però no vam notar una diferència i pensem que ara tampoc aquest serà el punt clau.

En tot cas, la situació és crítica; afecta moltes empreses. Però no només tenim el problema que limita el creixement, sinó que hi ha empresaris que ens diuen que tanquen part de la seva activitat per manca de personal qualificat, o que deixen d'emprendre nous negocis per manca de personal qualificat. I això, és clar, cada vegada que un emprenedor, un empresari, abandona una línia de negoci per falta de personal qualificat, això limita el creixement del nostre país, però també la generació de riquesa, la recaptació d'impostos i, en definitiva, el benestar del país.

Per tant, aquest no és un problema petit; és un problema greu. I, de fet, no afecta només Catalunya; afecta tots els països avançats. De fet, la setmana passada a la Llotja de Mar hi havia un acte en què es parlava de la promoció del mercat d'Estats Units –que, per cert, no vaig veure ningú del seu departament–, i en aquest acte es va presentar un estudi similar a aquest que fa l'Idescat. I, oh, curiositat, resulta que a Estats Units el problema de la falta de personal qualificat afecta exactament el 25 per cent de les empreses, igual que a Catalunya. És a dir, que estaríem en el mateix nivell. I, si parlem de l'any passat, els afectava el 13; a nosaltres, l'11. A ells, 13. Per tant, més o menys la situació és la mateixa.

Per tant, escolti'm, cal prendre mesures importants en aquest tema, perquè sobretot afecta les regions més emprenedores, i Catalunya és una regió econòmica molt emprenedora –tots ho sabem–, amb moltes iniciatives, molt industrial,

tecnològicament avançada i necessitem gent. Per tant, no esperem que Espanya solucioni aquest problema. Ho hem de fer nosaltres. Ara la pregunta és: tot això per què passa? Bé, jo no en soc un expert. Tot i que conec una mica el sector, vostè té més dades, però m'atreveixo a dir que hi ha la transformació digital, la transformació tecnològica –que segur que està afectant, perquè les noves tecnologies estan reclamant milers de llocs de treball en sectors molt més qualificats–, el creixement de les *start-ups*, la intel·ligència artificial, la indústria 4.0, el creixement dels videojocs. Tot això fa demandar personal qualificat que fa tan sols cinc o deu anys no tenia el nivell que demanden avui.

També tenim la transformació energètica, que està fent que, per exemple, a nivell d'instal·ladors, facin falta molts instal·ladors. De fet, el gremi ho valora en divuit mil persones que falten en el sector per poder atendre totes les necessitats que tenen. Però és que no només en tecnologia i en energia falta gent. Falta gent una mica a tot arreu. Falten soldadors, falten fusters, falten peixaters, falten infermers, falten conductors de camions. Escolti'm, falta pràcticament de tot. I no ho sé, espero que ens sàpiga explicar una mica el perquè de tot això i, sobretot, que ens digui quines són les mesures que vostè està portant a terme i quines vol posar en marxa en els propers temps.

Si mirem l'altre cantó, l'altra part del problema és l'atur. És a dir, és curiós que ens falti molt personal qualificat, però tinguem un atur que hem de dir que és relativament alt, eh? I jo crec que, d'aquest tema, trobem a faltar que vostè també en parli una mica més. Perquè, segons el CEO, aquest és el quart problema dels catalans; després de la situació política, la situació econòmica, les relacions Catalunya-Estat, que venen a ser també la situació política, el quart problema que més afecta els catalans és l'atur i no veiem que vostè en parli. I pensem que n'haurien de parlar dia sí dia també, perquè això també ens afavoreix, als independentistes, parlar de l'atur.

Miri, la situació a Catalunya és curiosa i molts catalans segurament que s'informen en mitjans unionistes no ho veuen això, eh?, no en són conscients. Però jo crec que vostè n'hauria de parlar més, perquè en fossin conscients.

Miri, la situació de l'atur el tercer trimestre d'aquest any era que l'atur a Espanya era el 12,7 per cent i a Catalunya el 9,3. Clar, Catalunya desgraciadament avui forma part

d'Espanya. Si traiem Catalunya de l'equació, a la resta d'Espanya els afecta un 13,3 per cent, és a dir, Catalunya 9,3, la resta d'Espanya, 13,3. Això vol dir que la resta d'Espanya té un quaranta-tres per cent més d'atur que Catalunya. Això ho ha de saber tota aquesta gent que escolten només els mitjans unionistes, perquè algú els hi ha d'explicar, aquest tema, i crec que és un tema que vostè no en fa prou bandera. Per tant, li demanaria que en parlés més. I pels que encara defensem que la independència l'hem de seguir treballant i l'hem de fer com més aviat millor, doncs, aquest creiem que és un molt bon argument.

Però, miri, dintre de la península ibèrica –ja no dic Espanya, si afegim Portugal a l'equació–, resulta que Portugal té un 6,1 per cent d'atur. Per tant, 6,1 Portugal; 9,3 Catalunya; 13,3 lo que en diríem la Castella medieval, eh?, la Castella antiga. Per tant, escolti'm, nosaltres estem molt millor, però clar, la diferència és que Portugal és un estat i pot aplicar polítiques que nosaltres no podem aplicar. Per tant, Catalunya, tot i tenir un atur millor que Espanya, no té el de Portugal perquè no té les competències d'un estat i no té els recursos d'un estat per poder fer polítiques actives i passives d'ocupació que ens permetin arribar a aquest nivell del sis per cent o aproximadament el sis per cent.

Bé, jo li pregunto també, conseller, què creu que passarà a Catalunya quan siguem un estat independent? Podrem arribar a un atur de l'ordre d'aquest sis per cent? Només cal mirar que, si seguim amb l'enquesta aquesta que li deia que el vint-i-cinc per cent d'empreses ens diuen que els hi falta personal qualificat, només que aquest vint-i-cinc per cent d'empreses que tenen més d'un treballador els ajudéssim a aconseguir un o dos treballadors més, perquè zero, o sigui, menys d'un és impossible, o un o més d'un, escolti'm, ja estaríem parlant de que l'atur podria baixar pràcticament al cinc, sis per cent, que això és plena ocupació.

Per tant, totes aquestes empreses que ens diuen que necessiten personal qualificat, si els ajudéssim a crear un o dos llocs de treball, estaríem en plena ocupació. Què és l'ocupació, hi insisteixo, de Portugal i és el que pertoca a Catalunya, que és un país on sempre ens hem guanyat la vida treballant. Sempre hem sigut emprenedors i sempre hem tingut immigració que ha vingut a Catalunya a què? A treballar.

I ara ens trobem en una situació que fins i tot fills nostres i fills de molts que van venir i van immigrar a Catalunya, ara han de marxar, perquè aquí no troben les oportunitats que sí que troben a altres llocs d'Europa que, per exemple, es paguen molt millors salaris perquè no viuen en un infern fiscal o en una asfíxia fiscal com la que patim a Catalunya.

Per tant, escolti'm, de moment, jo el que li demano és què està fent vostè, què fa el seu departament i què farà el seu departament amb els recursos que té, que sabem que són insuficients. Però no oblidem que vostè, aproximadament, aquest any té un trenta per cent més de pressupost que l'any 2020 i suposem que amb aquest sostre pressupostari que incrementarà en 3.000 milions d'euros, poc o molt, també aquest any tindrà un increment pressupostari i, per tant, podrà fer moltes més coses.

Per tant, la pregunta final, conseller, és què pensa fer vostè per ajudar a reduir aquest desfasament o aquest desajustament entre l'oferta i la demanda de llocs de treball?

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per a la resposta, té la paraula el conseller d'Empresa i Treball, el senyor Roger Torrent i Ramió.

El conseller d'Empresa i Treball (Roger Torrent i Ramió)

Gràcies. Gràcies, vicepresidenta. Deu ser una cosa de la política de Twitter, això de confondre el parlar molt d'un tema amb el que es fa sobre aquella qüestió. I vostè ha repetit unes quantes vegades: «Vostè hauria de parlar més de...» no sé què. Més que parlar, si m'ho permet, diputat, i crec que això li serà útil perquè veig que no s'ha llegit exactament, no ha repassat exactament quina és l'acció de govern respecte a les polítiques actives d'ocupació, jo repassaré quines són les accions de govern que hem fet, que estem fent, que preveiem fer el 2023; això sí, òbviament amb la necessitat de tenir pressupostos com a palanca per poder fer aquestes polítiques transformadores.

L'agenda política del Govern de la Generalitat de Catalunya en el seu conjunt, però particularment del Departament d'Empresa i Treball, té dos àmbits o dos moments molt diferenciats, però al mateix temps molt connectats. D'una banda, ens hem focalitzat una primera part de la legislatura en les polítiques necessàries per a la

reactivació econòmica, sense deixar ningú enrere. És a dir, sortir de la situació provocada per la covid i les crisis sobrevingudes posteriorment, com la crisi respecte als preus energètics o la hiperinflació que estem patint al conjunt d'Europa, però també particularment a Catalunya.

I d'una altra banda, a banda d'aquestes polítiques per reaccionar, per reactivar l'economia, hi insisteixo, sense deixar ningú enrere, també polítiques transformadores per canviar el model productiu necessàriament amb aquells dos grans *drivers* o aquells dos grans vectors que avui formen part de tots els discursos i de tota la nostra actuació política, que són, d'una banda, la sostenibilitat i, de l'altra, la digitalització.

I òbviament, en aquest context tenim diferents eines, una de clau són les polítiques actives d'ocupació. Les polítiques actives d'ocupació no només responen a la necessitat conjuntural del món laboral, sinó que preparen també per desenvolupar-nos de manera més competitiva, tant pel que fa a la força de treball com pel que fa a les empreses del país en el futur immediat; en un futur que està fent canvis radicals, canvis substancials en la majoria de sectors econòmics i, òbviament, nosaltres hem de donar-hi resposta. Com hi donem resposta? Hi insisteixo, amb les polítiques actives d'ocupació. Deia: «No en parla prou.» Doncs si vol, torno a repetir que aquest any hem desplegat el major pla de xoc de polítiques actives d'ocupació de la història, 917 milions d'euros. Mai abans, mai abans s'havien destinat tants recursos a polítiques actives d'ocupació.

Ho repeteixo, 917 milions d'euros en aquest pla de xoc, que té un doble propòsit; un doble propòsit que, per altra banda, és un propòsit habitual en les polítiques actives d'ocupació. D'una banda, millorar l'ocupabilitat de la ciutadania, per tant, les seves oportunitats. I de l'altra, com dèiem, respondre positivament a les demandes de les empreses, del teixit empresarial del país pel que fa al talent, l'obtenció de talent i les habilitats necessàries per poder-se desplegar, per poder guanyar competitivitat. Això és el que hem fet amb el pla de xoc de polítiques actives d'ocupació, l'hi repeteixo, al que hi hem destinat més recursos de la història, i ho hem fet amb aquest enfocament habitual però canviant també el sistema de governança –i a això m'hi referiré al final– de com executem i com despleguem aquestes polítiques d'ocupació. I no només com les despleguem, sinó, sobretot, com les dissenyem.

Però l'efectivitat de les polítiques actives d'ocupació no es determina al faristol del Parlament, ni que ho digui vostè ni que ho digui jo. Una part de l'efectivitat d'aquestes polítiques la determinen les dades d'atur del país. I, en aquest sentit, hem de tenir en compte que durant el primer semestre de l'any Catalunya ha liderat la creació d'ocupació a l'Estat espanyol.

I no només això, sinó que venim d'un mes d'octubre amb un atur registrat amb dades que continuen sent molt positives, amb un descens de 6.322 persones a l'atur registrat, 6.322 persones menys en situació d'atur, cosa que fa un total de 347.996 catalans i catalanes que en aquests moments estan en situació d'atur. I que són dades, en global, molt semblants a les que teníem el 2007.

Per tant, catorze anys després de la crisi del 2008, hem recuperat dades d'ocupació, hi insisteixo, liderant les de l'Estat espanyol. I presentant un rècord de afiliacions a la seguretat social, que això també és importantíssim. A vegades ens fixem només en com puja o com baixa l'atur, però també, òbviament, són molt rellevants des d'aquest punt de vista les dades d'afiliació a la seguretat social, on marquem un clar rècord de tota la sèrie històrica.

Les millors dades dels últims catorze anys que, per cert, ens situen dos punts per sota, pel que fa a l'atur, del que alguns d'aquesta bancada i també d'aquesta part de l'hemicicle consideren el paradís de la llibertat, que és la Comunitat de Madrid. Vostè mateix fa alguns mesos, d'alguna manera, posava en valor el model Ayuso. Deia: «El model Ayuso ha guanyat.» Doncs, bé, el model Ayuso són dos punts més d'atur que a Catalunya. Alguna cosa hi tenen a veure les polítiques actives d'ocupació. Alguna cosa hi té a veure l'enfocament que el Govern de la Generalitat fa, hi insisteixo, en aquest doble sentit, oportunitats per a la ciutadania, capacitats per a les empreses per ser competitives en un entorn canviant.

I ho hem fet desplegant aquest pla de xoc de polítiques actives d'ocupació, el més ben dotat de la història, amb diferents programes. Programes que van en segments de població que són els que òbviament hem analitzat i hem detectat que més dificultats tenen per accedir al món laboral i per mantenir-se al món laboral.

Gairebé intuïtivament tots podríem arribar a la mateixa conclusió, però les dades així ho certifiquen. I, per tant, hem centrat tots els nostres esforços, d'una banda, al

segment de la població jove. I vostè deia: «Només que ajudem les empreses a contractar una persona...» Doncs bé, això ja fa uns quants mesos que ho estem fent. I, de fet, hem destinat 125 milions d'euros a ajudar a la contractació a temps complet de menors de trenta anys, arribant a gairebé divuit mil persones contractades. De fet, nosaltres el que fem amb aquest programa de la contractació de menors de trenta anys és finançar la contractació a temps complet d'aquests joves, d'aquestes joves i, per tant, ajudar les empreses a accedir a aquest talent juvenil, a aquest talent del país que està en situació d'atur.

Però no només, també hem doblat l'aportació en els programes destinats a dones. Si ho ha llegit, si ho ha analitzat, haurà vist que el cinquanta-set per cent de les persones aturades al nostre país són dones. I, per tant, que aquí també hi ha una situació de desequilibri, de desigualtat sobre la qual hi hem d'actuar, en aquest cas, amb les polítiques actives d'ocupació. I ho hem fet doblant els recursos en els programes destinats específicament per a dones, situant-los en aquests moments en més de 52 milions d'euros, amb els quals pretenem arribar a més de 41.000 catalanes, ajudant-les, acompanyant-les a trobar feina i a mantenir-se en el món laboral.

I un altre dels oblidats –tan oblidats que tampoc els ha comentat en el seu discurs– i a mi m'agrada posar-ho en valor perquè, efectivament, en aquest sentit, també estem fent un esforç, que són els autònoms, eh? Parlava dels segments de població, en aquest cas, de realitats empresarials, que són els autònoms del país. I, en aquest sentit, hi destinem 67 milions d'euros en polítiques d'autoocupació o d'ocupació. D'autoocupació, promovent l'autoocupació autònoma dels i les joves del país, però també promovent que aquells autònoms amb empreses unipersonals en aquests moments puguin contractar un jove, una jove que està en situació d'atur.

Per tant, allò que vostè reclamava ara fa una estona, ja fa uns quants mesos que ho estem fent, ho estem desenvolupant amb un èxit notori si tenim en compte les dades globals d'atur.

Podria seguir amb els programes perquè 917 milions d'euros donen per molt. Els estem desplegant, però em vull centrar en aquells objectius als quals pretenem arribar amb aquest pla de xoc de polítiques actives d'ocupació. He parlat dels segments de

població, he parlat de cap a on ens dirigim, el que vull emfatitzar ara és en quin sentit ens hi dirigim.

Ens hi dirigim en el sentit de l'acompanyament, gairebé personalitzat. Els gairebé dos mil professionals del Servei d'Ocupació de Catalunya, del SOC, destinen bona part de la seva feina i dels seus esforços a aquest acompanyament personal, però també a la formació, absolutament imprescindible en un context de canvi, també de canvi tecnològic, com el que estem vivint.

I, en aquest sentit, val a dir, doncs, que amb el conseller Cambray ja estem desplegant un nou model de formació professional. Un model de formació professional que té una mirada holística sobre aquesta formació professional. Per tant, no parla només de la inicial o només de la continuada o només de l'ocupacional, sinó que s'ho mira com un tot i que respon a les necessitats empresarials. Perquè, justament –i aquesta és la gran novetat–, els models de governança que estem aplicant en les polítiques actives d'ocupació, però també en les polítiques que despleguen el sistema de formació professional de Catalunya..., perquè és imprescindible aquesta conjunció de mirades des del sector públic, que ens toca prendre decisions, amb el sector privat, que és qui necessàriament ha de veure resposta a les seves demandes a nivell de món laboral.

Volia parlar de governança, n'he fet una pinzellada ara, en parlaré segur en la següent intervenció, justament, perquè ens sembla que és la recepta necessària per afrontar els moments de canvi que estem vivint.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, conseller. Per a la rèplica, té la paraula el diputat Joan Canadell i Bruguera.

Joan Canadell i Bruguera

Bé, gràcies de nou, vicepresidenta. Bé, conseller, jo li he demanat fets, li he demanat, justament, què és el que han fet, però relacionat amb una qüestió molt concreta, que és la falta de personal qualificat, i això..., poques coses m'ha explicat respecte a això. La prova és que, quan anem a veure les empreses, ens segueixen dient que tenen aquest problema, i ens segueixen dient que no veuen que realment hi hagin millores.

Per tant, si vostès hi han destinat 917 milions d'euros, i m'ho diu des del punt de vista que com mai s'han fet tants diners, doncs, no sé si han destinat alguna partida a aquest problema en concret, que, hi insisteixo, és el problema o un dels problemes més importants que tenen els empresaris del sector empresarial. Per tant, escolti'm, concentrin una part dels diners en el problema que la gent, l'empresariat els hi està dient que té.

Quan vostè diu: «L'atur ha millorat», i tant que ha millorat, però aquí, home, els governs no contracten. Bé, una part sí, eh?, però diem que no és la seva funció, eh? En tot cas, qui contracta són els empresaris, i els empresaris aquí també fan la seva feina. Per tant, una part pot ser gràcies al Govern, però l'altra també és gràcies al món empresarial, que sabem que aquest país és molt dinàmic.

Sobre l'Ayuso, escolti'm, jo no hi tinc res, a favor de l'Ayuso. En tot cas, jo vaig fer unes declaracions, segurament quant al tema de la restauració. Aquí a Catalunya no hi havia manera d'ajudar a que poguessin treballar restaurants i, en canvi, a Madrid, doncs, ja havien començat, i la prova és que el temps, en això, els hi va donar la raó.

I sobre els 125 milions d'euros, sí, justament, d'aquest tema també en volia parlar, i ara en parlarem. Per tant, escolti'm, sobre el SOC, jo li recordo que en l'acord de govern que vam signar, que ara ja sé que no té cap valor, eh?, però jo crec que és un tema que segurament compartim, parlàvem de transformar el SOC en dos eixos. Un és el territorial, que ahir van anunciar, i abans li he preguntat quan notarem alguna cosa, i tampoc ens ha dit quan serà. I l'altre era en atendre les necessitats individuals de la gent que està a l'atur, i amb això també m'agradaria que ens contestés què pensen fer amb això.

Perquè el problema del SOC és que només està gestionant un tres per cent de les demandes del mercat laboral, i tenir un departament com aquest només amb aquest nivell, doncs, em sembla que és molt poc.

Jo el volia també interpel·lar sobre el tema del jovent, eh?, veig que vostè també ho ha introduït a la seva rèplica, perquè, clar, si mirem l'atur a Catalunya dels més grans de vint-i-cinc anys, home, és un 7,5 per cent. Un 7,5 per cent no és poc, però tampoc és molt, eh? Vull dir que està tocant la plena ocupació. El problema... A Espanya, per cert, és el dotze. El problema és quan mirem el juvenil, que a Catalunya és un 25,7

per cent, quan a Espanya està al 32,5 per cent, però a Portugal al divuit. Per tant, aquí també tenim molt a fer en aquest tema. I, per tant, el problema principal de l'atur està en el jovent. I llavors jo li demano exactament què estem fent per ajudar el jovent a que s'integri en el món laboral.

Va anunciar aquesta contractació de 125 milions. Vostè ha parlat d'unes xifres. Jo no sé fins a quin punt això realment està funcionant o no està funcionant. Però, clar, donar diners per contractar és com donar el peix i no la canya, eh? En canvi, ajudar a formar els joves és donar directament la canya, i això és el que d'alguna manera nosaltres pensem que hem de fer. I, sobretot, jo li vull parlar també de la formació publicoprivada, o privada, en aquest cas.

Miri, tenim un cas d'una empresa de la Selva que treballa en mecatrònica, que va crear una escola de formació perquè no trobava personal qualificat per tirar endavant la seva producció. Va crear una escola fa tres anys. Aquest és el segon any que té alumnes, en té cinquanta, i escolti'm, els té tots a punt de col·locar quan acabin el curs. Amb pràctiques, aquests alumnes ja fan, ja guanyen 1.400 euros, i quan surtin, seran 1.800. I aquesta empresa, en tres anys, ja ha aconseguit ser l'escola oficial d'una multinacional japonesa de motors nàutics, i això ho ha fet sense cap ajuda, ni un euro públic.

Quan nosaltres, en el debat de política general, els hi vam demanar que introduïssin una partida justament per fer exemples com aquest amb moltes més empreses, ens van dir que zero, ni un euro públic a l'empresa privada. Doncs aquesta és una pràctica que per nosaltres ha donat molt bon resultat i seria molt interessant.

Igual que també amb l'orientació dels joves és molt interessant que els donem informació. Per exemple, des de la Cambra de Comerç, fa tres anys, es va crear un estudi en combinació amb Infojobs que s'analitzen totes les demandes de treball d'Infojobs, que són més de 500.000, i es fa un informe cada any explicant amb cent quaranta especialitats-categories el sou del primer any, el sou al cap de cinc anys, quantes ofertes hi han, quantes demandes..., i això ajuda molt a orientar els joves. I aquest tema m'agradaria saber què estan fent vostès per orientar els joves perquè facin aquelles especialitats que realment són les que demanda el mercat laboral.

En definitiva, conseller, en aquesta segona part del que l'interpel·lo sobretot és que ens expliqui què està fent o què pensa fer per ajudar en aquesta integració dels joves en el mercat laboral.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta segona

Gràcies, diputat. Per a la rèplica, té la paraula el conseller d'Empresa i Treball.

El conseller d'Empresa i Treball

Gràcies. Fixi's que a la primera intervenció m'ha dit: «Si podem ajudar les empreses a contractar joves, això genera oportunitats», i quan he explicat què estem fent en aquest sentit... No, és que estic parlant de formació, que també n'hem parlat a la primera intervenció, que és així com es qualifica la ciutadania, amb formació i formació, no hi ha més, i això és el que estem desplegant.

I aquí hem fet un esforç pressupostari ingent, fins a un increment, per exemple, en la formació professional continuada, a través del Consorci de Formació Contínua de Catalunya, del 244 per cent d'increment en formació continuada. En quins àmbits? Doncs, per exemple, en l'àmbit de l'economia digital, l'economia verda o l'atenció a les persones. Justament nínxols d'ocupació que tenen molt de recorregut, ja avui i en el futur.

I això ho fem conjuntament amb el sector privat, com deia al final de la meua primera intervenció. I si no, pregunti, FEGiCAT. Vostè ho ha comentat, no?, gremi dels instal·ladors. Parlava de divuit mil noves necessitats de contractació. Avui mateix, estem entre setze i divuit mil, certament, i justament per això, fa pocs dies vam signar el primer conveni que s'ha signat entre FEGiCAT i el Govern de la Generalitat de Catalunya per desplegar vint-i-cinc accions formatives per formar, d'una banda, ciutadans que estiguin en situació d'atur en aquests moments, i, per tant, es puguin integrar en un àmbit que en els propers anys multiplicarà la necessitat de treballadors i treballadores, sobretot amb el desplegament de les renovables, però també formació als professionals que ja estan treballant en el sector avui, i que han de ser agents del canvi també del propi sector.

Per tant, vint-i-cinc accions formatives fetes concertadament entre FEGiCAT, el Gremi d'Instal·ladors de Catalunya i el Govern de la Generalitat de Catalunya, el Departament d'Empresa i Treball, en la línia de la concertació, que és absolutament necessària en aquests moments. També és concertació el programa, l'acord marc, signat ahir i presentat ahir amb els agents econòmics, els agents socials i les entitats municipalistes del país. Amb quin esperit? Amb un desplegament territorial, certament, però també sectorial, perquè les necessitats empresarials, econòmiques i socioeconòmiques i, per tant, laborals, de cada part del territori del país són diferents, en virtut de la seva estructura econòmica, i hem de saber donar-hi resposta. I com hi donem resposta? Doncs fent polítiques quirúrgiques. Com es fan aquestes polítiques quirúrgiques? Baixant al territori, *bottom up*, i, per tant, amb un model de concertació en el qual els agents socials, els ajuntaments i les empreses de cada territori participin de la definició de les polítiques actives d'ocupació que són, a través de l'acompanyament i a través de la formació, claus en cada un d'aquests territoris.

En tot cas, com dèiem, les polítiques actives d'ocupació no són polítiques pal·liatives, no ens confonguem, són polítiques proactives, de canvi, de transformació, i en aquests moments, de transformació del model productiu. Precisament per això ens hem focalitzat a la formació professional. Vostè descrivia un cas de formació professional dual, en el qual no només és que hi cregui aquest conseller, no només és que hi cregui el Departament d'Empresa i Treball, sinó que és una prioritat absoluta per part del Govern de la Generalitat de Catalunya. De tot, particularment del Departament d'Educació també. De fet, estem treballant en aquesta línia. I en l'àmbit de la formació professional dual, per exemple, n'hi ha un vint-i-un per cent a Catalunya, el vint-i-un per cent de la formació professional a Catalunya és dual. Per contra, el quatre per cent a la resta de l'Estat, inclosa també la Comunitat de Madrid. Vint-i-un per cent de formació professional dual a Catalunya. Hem d'anar a més? Òbviament que hem d'anar més. I ho hem de fer de manera concertada? És clar que ho hem de fer de manera concertada. Necessitem pressupostos per poder desplegar encara més la formació professional dual? Sí. I, per tant, de la reivindicació que vostè ha fet fa una estona aquí se'n dedueix que té predisposició per votar els pressupostos de la Generalitat de Catalunya, perquè, si no, és una contradicció. Si d'una banda ens està dient que amplifiquem totes aquestes polítiques, i l'eina per fer ho en els

pressupostos, i de l'altra no els vol votar, doncs llavors hi ha una cosa que falla, estimat diputat, hi ha alguna cosa que falla.

Per tant, continuarem en la mateixa línia, òbviament desplegant les polítiques actives d'ocupació, com dèiem, eh?, focalitzades sobretot en la formació dels treballadors i les treballadores per millorar la seva ocupabilitat, per generar oportunitats en un marc en el que hem d'ajudar a fer totes les transicions. Per exemple –i amb això acabo– amb un exemple concret en l'àmbit del sector de l'automoció, al qual hem d'ajudar a fer aquesta transició cap al paradigma del cotxe elèctric, cap a l'electrificació de la mobilitat. I, en aquest sentit, és una molt bona notícia el desplegament i la posada en marxa definitivament del Centre de Formació Professional de Martorell, justament un centre de formació professional d'excel·lència, volem que sigui d'excel·lència, per donar cobertura a la indústria. I ho hem fet amb una gestió que la farà una de les universitats públiques d'aquest país, essent conscients que avui –com li deia abans i ho recalco ara, i ara sí que amb això acabo– que la formació professional ha de ser vista com un tot i, per tant, que la formació professional és al llarg de tota la vida laboral dels treballadors i les treballadores, i aquesta és la nostra filosofia i aquesta és la mirada que apliquem en aquestes polítiques actives d'ocupació que, hi insisteixo, les hem desplegat més que mai perquè hi hem destinat més recursos que mai.

Gràcies.

La vicepresidenta segona

Gràcies, conseller.

Interpel·lació al Govern sobre el Servei d'Educació de Catalunya

300-00250/13

L'onzè punt de l'ordre del dia la interpel·lació al Govern sobre el Servei d'Educació de Catalunya. Presentada pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula per a la seva exposició la diputada senyora Anna Erra i Solà.

Anna Maria Erra i Solà

Presidenta, membres de la mesa, conseller, diputats i diputades. Avui hem demanat aquesta compareixença per parlar sobre el Servei d'Educació de Catalunya i, com a Junts, som fermes defensors d'aquest servei, en tota la seva plenitud. Molt convençuts

d'aquesta doble xarxa, la pública i la concertada, que ha enriquit el que és l'educació del nostre país i que ha identificat molt bé els nostres pobles i ciutats, i ha donat aquest ensenyament als nostres nens i nenes del nostre país.

Ara bé, hem de ser realistes, que fins a dia d'avui hi ha hagut un desplegament, podríem dir que pobre de la llei d'educació de Catalunya, i això ha dificultat aquesta equitat i aquesta qualitat que a vegades volem per al nostre país. I un dels grans factors que ha perjudicat aquest desplegament és sobretot el finançament, el finançament en general, però sobretot l'infrafinançament crònic a la concertada. Per a nosaltres, ja quan érem a Govern i continuarem, continua sent clau avançar, i sobretot desenvolupar i implementar un sistema de finançament per a tots els centres educatius de Catalunya, dintre del servei educatiu, com també anar desplegant el que és el pacte de segregació escolar. I, sobretot, també mantenir la llei d'educació de Catalunya, finalitzar el seu desplegament i vetllar perquè s'implementi realment. Ara bé, a dia d'avui, si fem avaluació, podríem dir que no s'ha avançat gaire en aquests punts. Fins i tot, l'article 42 de la llei d'educació de Catalunya diu que s'han de sostenir els centres públics i els concertats per garantir a totes les persones una educació gratuïta. A dia d'avui són bastant lluny d'aquesta gratuïtat. Com també l'informe del síndic deixa clar que per garantir el cost teòric de la plaça escolar de manera gratuïta, es requeria un finançament addicional total de 1.160 milions, 581 per a l'escola pública i 582 milions per al sector concertat. I si repassem dades actuals del Departament, podem dir que el Departament inverteix en una plaça pública de primària, hi destina quatre mil euros, i per a una concertada, 2.700. En canvi, a l'ESO la diferència és més gran, 5.600 a la pública, 3.300 a la concertada.

I, conseller, si l'Administració no paga, qui ha de compensar aquest infrafinançament? Doncs sovint les famílies. Per a Junts, aquesta és una prioritat i cal avançar en aquesta gratuïtat de l'educació. Per això, conseller, com té previst el compliment d'aquesta llei? I, veritablement, volem saber si tindrà present tot el Servei d'Educació de Catalunya, ja que no fer-ho significa, sobretot, un augment de cost moltes vegades per a les famílies. I com diu aquest mateix informe del Síndic, que l'educació no sigui gratuïta provoca desigualtats tant a la pública com a la concertada. Moltes vegades, sovint sentim les veus de les AFA de la pública, que es queixen sovint de les quotes que han de pagar, i les AFA de la concertada, que denuncien més d'un cop que han

d'assumir el cost del vint per cent del professorat i el seixanta per cent de les despeses del centre. I això és així perquè el finançament, evidentment, que reben els centres està per sota del que cal.

I, a més a més, a dia d'avui, com ho faran amb l'encariment del llum i el gas que s'utilitza a les escoles? A la xarxa pública sabem que ens toca a l'Administració, moltes vegades als ajuntaments. A la concertada, qui haurà d'assumir-ho? Les famílies? Hauran de pagar la de casa seva i, a més a més, la de les escoles? Com donarà resposta, conseller, a aquesta situació? Ho té planificat?

També li volíem demanar si es mantindrà el preacord que es va aconseguir, ja, entre el conseller Giró i vostè mateix, que va semblar que arribàvem a un acord, per les concertades, d'una despesa de..., o una partida de 140 milions d'euros, d'una manera periodificada que havien acordat, per intentar solucionar el tema ja crònic de les despeses de funcionament. Mantindrà vostè aquesta proposta econòmica? Ho complirà?

I sobre avançar també cap a les igualtats de condicions laborals del professorat, que diria que som bastant lluny d'aquí, tenim un exemple que l'escola concertada, degut al seu..., diguem-ne, que se li han retirat diners, ha perdut vuit-cents llocs de treball. Una qüestió: aquestes 3.500 places que vindran o que començaran noves de personal en el món de l'educació, que arribaran el mes de gener, se'n podrà recuperar alguna per a la concertada?

Sobre aquest tema, que per nosaltres és important, també ens agradaria parlar del segon punt, que és clau, el pacte de segregació escolar, que també veiem que va lent en el seu desplegament i, sobretot, també la falta de finançament.

Amb la detecció i la distribució, tenim clar que han d'anar ajuntades sempre de recursos econòmics. Per què en el decret de programació que s'ha aprovat es va anunciar per a aquest curs que es distribuïrien vint-i-un alumnes i es dotaria d'un pressupost de 21 milions d'euros els centres concertats. D'aquests, només n'han arribat 12 milions, és a dir, un quaranta per cent de l'alumnat ha quedat sense ajut. I hem de fer memòria que els ajuts del curs passat es queixen de que encara no els han rebut. No sé si a dia d'avui és així encara.

I, a part, també hem de tenir clar que aquesta dotació que es dona és una subvenció que és invariable, és a dir, sempre és la mateixa quantitat de diners hi hagin més o menys alumnes. Què ha passat? Com que se n'han detectat molts més, hi han molts més alumnes, la dotació és la mateixa, i d'entrada, lo que tocava de set-cents euros per alumne inicial ha acabat sent de 527. Conclusió: que mentre que els centres han acollit més alumnat, la dotació per a cada un ha disminuït.

Qui, doncs, assumeix aquesta diferència? Quan es donarà resposta a aquesta necessitat? Com ajudarà els centres? Perquè els centres, i creiem que tot el servei de Catalunya, han de complir en el pacte de segregació escolar, però el departament també en el finançament.

Perquè passa una mica el mateix amb l'alumnat vulnerable; de les dades extretes del mateix departament podem certificar que l'escola concertada, per esvair dubtes, que molts diuen que a vegades no compleix, acull el mateix percentatge d'alumnat de necessitats educatives que li correspon proporcionalment. Per exemple, l'alumnat d'escola pública representa un setanta per cent i escolaritza el setanta per cent d'alumnes NESE. L'escola concertada representa un trenta per cent, acull un trenta per cent de NESEs, és a dir, mentre a un centre públic s'hi destinen 265 euros per alumne a infantil o primària, a la concertada, 27 euros; a l'ESO, de 360 euros a la pública, 54 per a la concertada.

I cal dir que en tota la xarxa, podríem dir, en tot el Servei d'Educació de Catalunya, el cost real és més alt que els diners que reben. Diríem, i per números que surten i que estan, diguem-ne, estudiats, que caldria una aportació de 75 milions per cobrir la seva escolarització. Quina és la partida que hi ha en aquests nous pressupostos i com els distribuirà, conseller?

Per això avui, conseller, volem fer aquest clam d'alerta i desesperació que fa temps que pateix l'escola concertada; vostè ho sap i vostè n'és conscient. I si no es corregeix ja el seu infrafinançament, moltes d'aquestes escoles es veuen obligades a demanar la integració cap a la pública. I aquí m'agradaria fer una reflexió, perquè ja que creiem que el decret d'integració, almenys crèiem nosaltres, que era per causes singulars i molt concretes, no perquè d'una manera pausada, lenta i sense parar es vagi escanyant la concertada i no tingui cap més remei que demanar aquesta integració.

Conseller, si estiguessin ben finançades, veritablement demanarien aquestes escoles passar a la pública o bé podrien continuar sent concertades? Li he de dir que ens sap greu, i a mi especialment, que el Govern moltes vegades estigui orgullós d'aquests passos, d'aquesta integració, és a dir, que es vagin sumant places a la pública i, en canvi, gens amoïnats de la mala notícia que una escola estigui a punt de desaparèixer i hagi de fer aquest pas.

Realment, conseller, vostè pot dir que defensa el Servei d'Educació de Catalunya en la seva totalitat? Creu en la concertada? És que tenir places concertades no ho veu bé i, en canvi, està content quan se'n perden? Tota aquesta situació ens preocupa i ens inquieta, i de la manera que ho porta des del departament ho veiem d'una manera premeditada que van fent, diguem-ne, esmunyir l'escola concertada.

Nosaltres, en canvi, com a Junts, creiem en la totalitat del Servei d'Educació de Catalunya i volem un servei d'educació de Catalunya fort i potent per a tot el país. I, en canvi, no estem gens d'acord que es vagi ofegant els centres concertats ni les seves famílies, perquè cal deixar clar que són també Servei d'Educació de Catalunya i fan un servei públic. I, per descomptat, també aporten un bé a la societat.

Per tot això, conseller, quin és el seu pla d'actuació i de desplegament del Servei d'Educació de Catalunya? Nosaltres, com a Junts, ja ho veu que ho tenim molt clar i ho sap: servir i fer, treballar per a tot el Servei d'Educació de Catalunya.

La vicepresidenta segona

Per a la resposta, té la paraula el conseller d'Educació, el senyor Josep González-Cambray.

El conseller d'Educació (Josep González-Cambray)

Hola, bona tarda. Diputats, diputades, diputada Anna Erra, director general de Centres Concertats, del Departament d'Educació, que avui m'acompanya..., bé, doncs, procediré a anar compartint alguns dels àmbits que vostè ha plantejat i alguns altres que considero també que són rellevants dins del fil argumental que vostè seguia.

És cert, a Catalunya durant molts anys..., aquest país ha estat un model pel que fa al protagonisme de la societat civil en el desenvolupament econòmic i en el desenvolupament social. Ha estat un teixit associatiu configurat fonamentalment per

la iniciativa social que ha permès que aquest país hagi assolit el creixement en els pilars fonamentals d'una societat, dels drets socials, la salut i l'educació. Un teixit associatiu creat i mantingut per una ciutadania compromesa en aquest creixement com a societat i com a país.

I això s'ha forjat pel fet també de no tenir l'aixopluc d'un estat propici. En el cas de l'educació, des del segle ja XIX, a molts municipis i ciutats de Catalunya van anar apareixent propostes i iniciatives d'iniciativa social que van culminar en la creació d'escoles que permetien i asseguraven aquesta escolarització, aquesta educació, en la majoria dels casos per a la població infantil d'aquell municipi o ciutat.

I, per tant, en gran part, les propostes sorgides d'aquest període s'han anat mantenint amb aquest compromís d'iniciativa d'educació social i aquesta oferta educativa, amb una visió de servei social, per a garantir el dret fonamental de l'educació a la vegada que garantir aquest compromís amb el conjunt de tota la ciutadania.

D'aquest propòsit, i vostè s'hi referia, diputada Erra..., d'aquest propòsit de garantir el dret de totes les persones a accedir a una educació de qualitat és d'on neix a la llei d'educació de Catalunya el Servei d'Educació de Catalunya.

Vostè ho deia, de l'any 2009, la llei d'educació de Catalunya..., i coincidim amb que el desplegament en aquest àmbit des de l'any 2009 ha estat pobre. Si em permet, ha estat massa pobre. I, per tant, aquest Servei d'Educació de Catalunya, que recull l'històric compromís català d'un teixit associatiu divers i estès al llarg de tot el territori, suposa una eina vehiculadora d'un servei d'educació de qualitat, d'igualtat, on tots els centres públics i concertats participin amb els mateixos criteris d'equitat i d'excel·lència.

Per què volem aquest Servei Educatiu de Catalunya? Vostè s'hi referia –i coincidim en bona part–, volem un servei educatiu de Catalunya que... Les escoles, els instituts, els centres educatius, independentment de la seva titularitat, siguin un servei que garanteixi l'escolaritat, l'equitat i que no hi hagin centres segregats. I actualment, afirmaria que disposem d'aquest Servei Educatiu de Catalunya? Clarament, no. Coincidim... Vostè deia: «Ens falta camí per fer» i, per tant, no hem estat capaços de desplegar-lo des de l'any 2009 amb els diferents governs. Per tant, amb tots aquests requisits –escolarització, equitat i que no hi hagi segregació–, el que fem des del

Govern actual és iniciar aquest desplegament, continuar amb aquest desplegament, i avui li posaré diferents exemples que van en aquesta direcció. Per tant, ens creiem aquest únic servei que inclogui iniciativa pública, iniciativa social. I no només ens ho creiem, sinó que en un moment de crisi econòmica i de baixada de demografia, avancem en aquesta direcció.

Permetin-me que faci una analogia amb el Servei Català de Salut. El Servei Català de la Salut és un model d'èxit i de reconeixement i quan algú porta els seus infants a l'Hospital de Sant Joan de Déu no sap identificar si aquest servei és un servei públic o és un servei concertat. El que sí que sap identificar és que li ofereixen l'atenció sanitària que li cal. I, per tant, hem de ser capaços d'avançar cap a aquest model. Com arribarem al Servei Educatiu de Catalunya, un servei d'equitat que escolaritza tots els infants? Ho aconseguirem, clarament, quan ens anem aproximant a les mateixes condicions; les mateixes condicions d'oferta, les mateixes condicions d'accés i les mateixes condicions d'escolarització. I, per tant, hem de ser capaços, més enllà de les paraules, de passar a l'acció, de fer que les coses passin. I des del 2009, fer un pas endavant per tal de que el futur del Servei Educatiu de Catalunya passi per garantir que les famílies no paguen cap tipus de quota. El futur del Servei d'Educació de Catalunya passa perquè l'educació sigui gratuïta per a totes les famílies i, per tant, aportant més recursos als centres públics i també a aquells centres concertats que fan aquesta funció social, aquesta funció pública.

Un exemple –vostè el comentava– és el decret d'admissió. El decret d'admissió és, per primera vegada, un pas endavant en aquesta direcció. El que fa el decret d'admissió és identificar tot l'alumnat en situació de vulnerabilitat abans de que entri al sistema educatiu. Ho fem amb els ajuntaments. Un cop identificat aquest alumnat en situació de vulnerabilitat, fem la reserva de places necessària per després procedir a fer una distribució equilibrada per tal de que els centres no neixin segregats en funció de la seva titularitat. Per fer-ho possible havíem de finançar-ho i, fins ara, no s'havia finançat mai. I, per tant, el que hem fet, per primera vegada, és finançar tot aquest alumnat –que fem detecció de famílies en situació de vulnerabilitat–, finançar-lo des del primer alumne. Fins ara, vostè s'hi referia als números que donava. Són així. Anàvem finançant a partir del tercer alumne i, a més, finançàvem el curs següent, quan el curs ja estava acabat. El que fem a partir d'ara és finançar tot l'alumnat en

situació de vulnerabilitat abans d'entrar al sistema educatiu, tant a l'escola pública, amb 384 euros, com a l'escola concertada, amb 988 euros. I aquest pagament, per primera vegada, també el farem al més aviat possible i durant el curs actiu. Fins ara, totes les subvencions de l'escola concertada a l'alumnat vulnerable es feien el curs següent. I això és degut, bàsicament, que, per validació jurídica i d'intervenció, aquest tipus d'ajuts van a través de subvencions i les subvencions es poden fer quan tens tota la partida pressupostària de l'any del curs i, per tant, a partir de l'any següent de l'inici d'un curs. Per tant, per primera vegada, abonarem aquestes quanties tant a l'escola pública com a l'escola concertada durant el curs en què aquest alumnat està escolaritzat.

I necessitem també, si em permet, per avançar en aquesta direcció del Servei Educatiu de Catalunya, tornar a acordar entre nosaltres. Necessitem tornar a pactar entre nosaltres. Ara disposem d'un decret de concerts d'abans de la llei d'educació de Catalunya. Tenim un decret de concerts d'abans del 2009. El 2009 hi ha una llei d'educació de Catalunya que ens posiciona amb un servei educatiu de Catalunya. I ara el que hem de ser capaços de fer també és aquesta necessària actualització del decret de concerts.

Aprofito per fer alguna referència. Després potser m'hi podré..., podria ampliar una mica la informació a la segona rèplica. Vostè feia una referència a l'infrafinançament. Aquí hi ha unes dades, que són les del Síndic, que són molt clares. El Síndic el que fa és l'estudi de referència del cost de la plaça escolar. El que fa el Síndic i posa de manifest és, evidentment, aquest infrafinançament de la plaça escolar. Després, també feia referència als diferents ajuts que arriben als centres concertats. Jo li explicava una mica el calendari d'aquests ajuts i després, en tot cas –se m'acaba el temps–, el que faré després és desglossar, si creu que és oportú, els tipus d'acompanyament econòmic que fem a l'escola concertada, que fa funció social, que fa funció de pública, sobretot amb aquelles escoles que tenen alumnat en situació de vulnerabilitat.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per la rèplica, té la paraula la diputada Anna Erra i Solà.

Anna Maria Erra i Solà

Bé, gràcies, conseller. El que m'ha dit, evidentment, ho compartim, perquè és una mica les voluntats de la llei d'educació, del Servei d'Educació de Catalunya, però, potser, de tot el reguitzell de preguntes..., és a dir, passar una mica de les paraules als fets, potser no..., ha faltat concreció i ha faltat, sobretot, compromís, que és una mica el que demanava, si veritablement totes aquestes voluntats que vostè diu es manifesten a l'hora de la veritat. Perquè a vegades el que no s'acompanya és de les voluntats, que sembla que puguin haver-hi polítiques i en veu seva, conseller, a l'hora de la realitat. I s'ha de dir que volem deixar clar que mai és qüestió de treure recursos a la pública per donar-los a la concertada, com moltes vegades hi ha gent que pugui esbiaixar la proposta, sinó que senzillament nosaltres volem tenir un servei d'educació de Catalunya fort.

Però, conseller, la realitat és aquesta. És a dir, cal millorar aquest pressupost, perquè el Servei d'Educació de Catalunya, i sobretot la concertada, continua complint amb tots els requisits que se li demanen, amb la distribució equilibrada també, però, en canvi, no arriben, diguem-ne, els diners. I això, d'alguna manera, va asfixiant l'escola concertada.

I pensin també que, a part d'aquest... econòmic, també moltes vegades passa en altres equipaments. Vostè sap que, per exemple, els han arribat, a darrere d'unes ajudes europees, tots uns equipaments informàtics, que, amb l'excusa que sempre només pot ser per a la pública, mai per a la concertada arriba res. I hi han escoles que potser els tenen tancats perquè ja en tenen de sobres, i ho sabem. I senzillament no hi ha una manera..., o buscar una alternativa perquè també hi ha concertades amb situacions veritablement molt difícils. I li puc dir jo, que a la meua ciutat conec molt bé la situació de totes les escoles públiques i concertades.

Però, en canvi, vostè, diguem-ne, que representa que és el responsable de tot aquest servei de Catalunya, sempre em dona la sensació que hi ha una part que la té una mica més maltractada. Ja va passar una mica amb aquestes reivindicacions que li fèiem a l'època del covid, i també amb l'excusa de perquè no són ben bé la xarxa pública... Nosaltres creiem: si veritablement ens creiem que són al Servei d'Educació de Catalunya, sempre hi ha manera de poder-los ajudar.

I l'hi torno a repetir, és a dir, per què arriben les escoles concertades a demanar la integració? Per nosaltres no és cap bona notícia. I a vegades aquí al Parlament s'han sentit manifestacions que veritablement ens preocupen. L'altre dia comentaven la gran notícia d'una escola de Manresa, que passava..., demanava la integració i, en paraules del diputat, deia: «Aquestes notícies ens satisfan moltíssim. Són passos molt importants en l'enfortiment de la xarxa d'escoles de tot el país.» Home, que una escola hagi de desaparèixer de tal com va néixer, d'aquesta força social i d'iniciativa social que en cada un dels territoris i pobles hi és..., nosaltres no creiem que això sigui una bona notícia. Veritablement, deixar de ser concertada per passar a pública hi passen no per voluntat ideològica o canvi, sinó senzillament per necessitat, perquè, si no, es moren i no poden subsistir.

I fins i tot vostè, conseller, que diu que és defensor de tot el Servei d'Educació de Catalunya –i ara ens ho manifestava–, també ho comentava: «Mai com fins ara el sistema educatiu català ha tingut tantes places públiques.» D'això n'està content? És a dir, que tanquin escoles concertades és una alegria per a vostè? O que tanquin o que passin..., que perdem places concertades i que passin a la pública? A nosaltres no ens sembla que veritablement vostè cregui en el Servei d'Educació de Catalunya. I amb aquestes declaracions jo diria que el traeix una mica el subconscient i la seva voluntat, o sembla, en el fons, que hi hagi una intenció de fer desaparèixer la xarxa concertada.

Nosaltres li diríem que, com a Junts, ja li he comentat, ho sap, i creiem fermament que perquè es compleixi la llei d'educació de Catalunya, que s'implementi bé el Servei d'Educació de Catalunya i, sobretot, fer forta aquesta doble xarxa. En canvi, ara, d'una manera perillosa i lenta, s'està derivant cap a una voluntat política de fer, sembla, desequilibrar aquesta doble xarxa i que una vagi perdent pes. I això es va veient que van caient una escola darrere l'altra. I això ens passa. Jo sé, conec escoles de prop que estan intentant demanar la integració. Perquè volen ser públiques? No, perquè és que s'ofeguen, no poden. I a nosaltres ens sembla que, si no s'actua, aquesta xarxa es desequilibrarà i aquest Servei d'Educació de Catalunya no serà el que es mereix aquest país.

Nosaltres, com a Junts, continuarem estant al costat del Servei d'Educació, al costat de la xarxa pública, de la concertada i perquè no hi hagi aquest desequilibri. I d'alguna manera li volem demanar que aquest clam a què li dona tant suport, també el doni al Servei d'Educació de Catalunya. I també li demanem, conseller, el seu compromís i la seva responsabilitat de cuidar i vetllar per tot el servei de Catalunya. L'únic que li demanem, com a Junts i també, doncs, com a diputada, a veure si veritablement ens en podem refiar, de vostè, conseller.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per a la rèplica, té la paraula el conseller d'Educació, el senyor Josep González-Cambray.

El conseller d'Educació

Bé, doncs, diputada Erra, anem, tal com vostè deia, de les paraules als fets. Abans li estava traslladant el decret d'admissió, que és un acompanyament a totes les escoles concertades amb alumnat en situació de vulnerabilitat, com no s'havia fet mai.

Un altre exemple... Li vaig donant exemples del que s'ha anat fent, i alguns donen resposta a alguns dels exemples que vostè posava –no de forma del tot adequada com els ha portat a terme. El tema de la gratuïtat de l'infantil 2 n'és un bon exemple també. En el tema de la gratuïtat de l'infantil 2, nosaltres el que fem és tenir en compte el mapa de l'oferta que existeix. Quan fem gratuïtat i no fem universalitat, encara, el que fem és acompanyar més que mai totes les places que no són públiques però que donen resposta a les famílies.

Monitors de centres d'educació especial, tant en escoles públiques com en escoles concertades. En els darrers tres cursos s'han triplicat els plans de millora d'oportunitats educatives, que també entren a tots els centres concertats amb més d'un trenta per cent d'alumnat vulnerable. Vetlladors: els últims dos anys s'han incrementat un vint per cent als centres concertats.

SIEls, recursos per a l'escola inclusiva: s'ha triplicat la dotació de recursos als centres concertats els darrers dos anys; hem passat de 39 dotacions a 127, i d'una plantilla de 117 treballadors a 327 aquest curs.

I la referència que vostè feia a la covid. L'any de la covid vam fer les mateixes subvencions. Evidentment, a les escoles públiques, nosaltres comprem el material i el distribuïm. A les escoles concertades, en un any tan delicat com era la covid, el que vam fer va ser subvenció a tots els centres concertats pel que fa a tots els equips de protecció individual des del maig del 2020 fins a l'acabar el curs 2021. I els hi hem..., a través de subvenció també, hem fet arribar aquests recursos que cobreixin aquests materials.

Vostè també s'hi referia, als fons MRR. Els dispositius tecnològics sí que arriben a centres concertats –sí que arriben a centres concertats. Arribaran a tots els centres concertats amb més d'un trenta per cent de vulnerabilitat i a través de catàleg de robòtica a la gran majoria de centres concertats que fan aquesta funció social.

Subvencions extraordinàries també per adquirir dispositius tecnològics. Una cosa són els dispositius..., els equipaments que fem ara de robòtica, i els altres dispositius digitals de què hem anat proveint a tots els centres educatius, i aquí també hi ha hagut subvenció per als centres concertats.

Per tant, una mica donant resposta al que vostè plantejava, evidentment, no només ens ho creiem, el Servei Educatiu de Catalunya, sinó que tot el que li he traslladat són fets concrets, que fins i tot la majoria no havien passat fins aquesta legislatura o fins a la legislatura anterior, i tant en aquesta legislatura com en la legislatura anterior ho hem portat a terme.

Que tanqui..., nosaltres..., jo com a conseller d'Educació, li asseguro que no tinc cap alegria, al contrari, de que tanqui cap escola, sigui de la titularitat que sigui. No volem que tanqui cap escola. El que fem amb les integracions de centres, amb més acompanyament que mai i amb unes escoles concertades que és evident que també estan en un context de crisi econòmica, també estan en un context de baixa demografia i de baixa natalitat, amb uns acompanyaments econòmics que no són inferiors als que s'havien produït mai, al contrari, són superiors, en el sentit d'aquest acompanyament a l'alumnat vulnerable que li he estat detallant fa una estona, fa un moment, el que fem és garantir l'escolarització, mantenir els projectes educatius i garantir l'escolarització d'aquests infants perquè puguin seguir l'escolarització tal com l'estan fent ara. I això és el que fem amb les integracions.

I, per acabar, vostè ho deia, té tot el meu compromís per vetllar, i els fets ho acompanyen, pel Servei Educatiu de Catalunya. Ens trobarà al costat i ens trobarà al costat també per acordar uns pressupostos que donin resposta a l'infrafinançament de l'escola concertada que fa funció social; ens trobarà al costat per acordar uns pressupostos que donin resposta a l'infrafinançament de l'escola concertada que fa també de funció pública. Tenen el meu compromís. No demano tant que se'n refiïn, sinó que demano que vagin seguint els fets de com anem actuant i fent les coses.

Gràcies i a disposar.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, conseller.

Suspenem la sessió fins demà a les nou del matí, recordant que a les 8:45 s'ha convocat Junta de Portaveus per la declaració de la Junta de Portaveus del dia d'erradicació de la violència masclista.

La sessió se suspèn a les sis de la tarda i dotze minuts.